



Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε!

Εργατική Δημοκρατία

Μηνιαία Εφημερίδα Επαναστατικής Εργατικής Πολιτικής
Για την Ανασυγκρότηση του Παγκόσμιου Κόμματος της Προλεταριακής Επανάστασης (4η Διεθνής)

Ειδική Έκδοση Νο 10 - Μάης 2007



ΕΝΩΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ
της Αριστερής Ανασύνταξης
και της Εργατικής Πολιτικής

Να γίνει αφετηρία για την μπολσεβίκικη ανασυγκρότηση
του εργατικού επαναστατικού κινήματος



ΤΑ “ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ”
ΚΑΙ Η ΗΤΤΑ ΤΟΥ
ΕΑΜ - ΕΛΑΣ

Άρθρα από τον
‘ΔΙΕΘΝΙΣΤΗ’ του 1944
“Οι ελευθερωτές” - Νοέμβρης 1944
Η πάλη κατά της τρομοκρατίας και ο
σταλινισμός - Μάης 1994

Περιεχόμενα

Ενωτική Συνδιάσκεψη
Αριστερής Ανασύνταξης και
Εργατικής Πολιτικής.....σελ. 3

Να υπερβούμε την διάσπαση των
δυνάμεων του μπολσεβικισμού
.....σελ. 4

Λένιν
Για τους “παλιούς μπολσεβίκους”
.....σελ. 8

Λ. Τρότσκι
Για τα Συνδικάτα την μεταβατική
περίοδο..... σελ. 6

Λ. Τρότσκι
Για τον εκφυλισμό του
μπολσεβίκικου κόμματος.. σελ. 5

Τα “Δεκεμβριανά” και η ήττα
του ΕΑΜ..... σελ. 10

“Οι Ελευθερωτές” - Άρθρο από
τον “Διεθνιστή” του Νοέμβρη
1944..... σελ. 12

“Η πάλη μας κατά της
τρομοκρατίας και ο σταλινισμός”
Άρθρο από τον “Διεθνιστή” του
Μάη 1944.....σελ 14

Η ΟΚΔΕ Σπάρτακος απομακρύνεται διαρκώς από τις αρχές των ιδρυτών της

Στις αρχές του Μάρτη έγινε η χρονιάτικη τακτική Συνδιάσκεψη της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος σε μια από τις αίθουσες του Πολυτεχνείου.

Παρακολουθήσαμε την έναρξή της και διαβάσαμε τα κείμενα που μας είχαν στείλει από τα πριν. Και δυστυχώς, ακόμα μια φορά, βρεθήκαμε στην πολύ δυσάρεστη θέση να διαπιστώσουμε ότι η "οργάνωση" αυτή κατρακυλάει ολοένα και πιο βαθιά στο βάλτο του ακροαριστεριστικού αντινεοφιλελεύθερου οπορτουνισμού, απομακρύνεται διαρκώς από τις προγραμματικές και ιδεολογικές αρχές των ιδρυτών της, εμφανίζοντας ένα απερίγραπτο ιδεολογικό, πολιτικό και οργανωτικό αλαλούμ.

Τα λιγοστά στελέχη της που προσπάθησαν να αντιδράσουν στην χασοτική



και διαλυτική αυτή κατάσταση, αντιμετωπίστηκαν με τον πιο απαράδεκτο κλικαδόρικο απαξιωτικό τρόπο. Καμιά ουσιαστική συζήτηση δεν έγινε σε οποιοδήποτε ζήτημα. Οι "αποφάσεις" είχαν ήδη παρθεί στα παρασκήνια, όπως φάνηκε καθαρά.

Για την κατάσταση αυτή, και για τις προοπτικές της, θα γράψουμε αναλυτικά στο επόμενο φύλλο μας.

Διαβάστε στο επόμενο τεύχος μας:

1. Νεζερό και Σκοπευτήρι της Καισαριανής: Η θυσία των ηγετών της Κομμουνιστικής Διεθνιστικής Αριστεράς.

2. Ο σταλινισμός ή ο τροτσκισμός διέλυσε την ΕΣΣΔ; (Μια απάντηση στις σταλινικές μυθολογίες των ηγετών του ΚΚΕ για τον Τρότσκι και τον τροτσκισμό)

Εργατική Δημοκρατία

Μηνιαία εφημερίδα της Κίνησης Εργατικής Δημοκρατίας
και Ανασυγκρότησης της 4ης Διεθνούς
Συντάσσεται από Επιτροπή
Υπεύθυνος έκδοσης: Χάρης Σταθάτος
e-mail: xasta@otenet.gr και ergatikidimokratia@yahoo.gr

Διεύθυνση εφημερίδας:

Σωκράτους 79-81, 3ος Όροφος, Αθήνα

Τηλ.: 2105224536 - 2109357182 - 2105781385

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν αναγκαστικά τις απόψεις της Συντακτικής Επιτροπής

Ο αριθμός των σελίδων εξαρτάται από την έκταση της ύλης.

Ειδική Έκδοση Νο 10 - Μάης 2007

Διαβάστε, Ενισχύστε, Διαδώστε

την

Εργατική Δημοκρατία

**Παλεύει για την πολιτική ανεξαρτησία της
εργατικής τάξης και την ενιαιομετωπική της
δράση, για την οικοδόμηση της
επαναστατικής της ηγεσίας στις βάσεις των
ιδεών του επαναστατικού μαρξισμού**

Ενωτική Συνδιάσκεψη της Αριστερής Ανασύνταξης και της Εργατικής Πολιτικής

Να γίνει αφετηρία για την μπολσεβίκικη ανασυγκρότηση του εργατικού επαναστατικού κινήματος

Οπως έχει ανακοινωθεί, το Σαββατοκύριακο 12 και 13 Μάη θα γίνει στην Αθήνα η Ενωτική Συνδιάσκεψη δύο κομμουνιστικών διεθνιστικών ομάδων: της Αριστερής Ανασύνταξης και της Εργατικής Πολιτικής.

Στις θέσεις που δημοσίευσε η Οργανωτική Επιτροπή της Συνδιάσκεψης ("Αριστερή Ανασύνταξη", Τεύχος 31) γίνεται μια αξιολογική προσπάθεια μαρξιστικής επαναστατικής ανάλυσης και αντιμετώπισης των προβλημάτων του κατακερματισμένου εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος της χώρας και όλου του κόσμου, με κατεύθυνση επανασύνδεσής του με τις αρχές, τις ιδέες και το πρόγραμμα του μπολσεβικισμού.

Ξεκινώντας από την διαπίστωση ότι: **"Βρισκόμαστε στην εποχή που εγκαινιάστηκε με την νίκη του Οκτώβρη του 1917 στη Ρωσία, στην εποχή των ιμπεριαλιστικών πολέμων και των προλεταριακών επαναστάσεων"** οι θέσεις των συντρόφων τονίζουν, πολύ σωστά, την **"ανάγκη επανάκτησης των επαναστατικών αρχών"** του μπολσεβίκικου διαρκοεπαναστατικού Οκτώβρη.

Και το ίδιο σωστά, επιμένουν ότι από την βαθιά ιστορική κρίση, το αδιέξοδο και τη σήψη του παγκόσμιου καπιταλισμού, η ανθρωπότητα δεν μπορεί να βγει παρά μονάχα με την πάλη του παγκόσμιου προλεταριάτου για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ, την ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, την ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ που αντιπροσωπεύει την υψηλότερη μορφή πολιτικής δημοκρατίας των εργατικών και λαϊκών μαζών, την εξουσία των εργατικών συμβουλίων.

Για τον σκοπό αυτό, οι θέσεις, με έμφαση αποδοκιμάζουν τις σοσιαλδημοκρατικές, σταλινικές, αναρχοφιλελεύθερες και νεοαριστεριστικές θεωρίες και πρακτικές και ταυτόχρονα επισημαίνουν την επιτακτική ανάγκη της πάλης για την εκμηδένιση του καταστροφικού καιροσκοπισμού που επικρατεί στο κίνημα. Δηλαδή την ανάγκη της πάλης για το απαραίτητο νέο Κομμουνιστικό Διεθνιστικό Κόμμα, το Κόμμα της προλεταριακής Σοσιαλιστικής Επανάστασης, με βάση τις αρχές του νικηφόρου μπολσεβικισμού.

Γι' αυτό και καλούν όλους του μαρξιστές επαναστάτες στον αγώνα ενάντια στην οπορτουνιστική διάσπαση του εργατικού και του κομμουνιστικού κινήματος, για την ενότητα όλων των αληθινών κομμουνιστών σε μια Ενιαία Επαναστατική Οργάνωση.

Στο κρίσιμο αυτό ζήτημα της ενότητας των κομμουνιστών οι θέσεις της Οργανωτικής Επιτροπής καταλήγουν με τα εξής πολύ σημαντικά σημεία:

"Η ενότητα των κομμουνιστών δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα από οργανωτικές συγκολλήσεις υπαρχόντων σήμερα αριστερών κομμάτων και οργανώσεων.

Για την επίτευξη της απαιτείται η οργάνωση μιας ξεχωριστής προσπάθειας επανάκτησης της επαναστατικής στρατηγικής και τακτικής, υπεράσπισης, παραπέρα ανάπτυξης και διάδοσης του μαρξισμού - λενινισμού μέσα στην εργατική τάξη και το μαζικό λαϊκό κίνημα. Είναι ο επαναπροσδιορισμός των επαναστατικών αρχών, το ξεκαθάρισμα και ο επανακαθορισμός επαναστατικών εννοιών που δεινοπάθησαν και δεινοπαθούν και ο επανακαθορισμός τους με την άρση τους ως το ύψος που τους έδιναν οι κλασικοί του μαρξισμού.

Με όλους τους κομμουνιστές, που υπάρχουν σε όλα τα κόμματα
Μάης 2007

τα, οργανώσεις της Αριστεράς και μεμονωμένους, μαζί με εκείνους που θα εμφανίζονται στην πορεία της ταξικής πάλης, επιδιώκουμε να οργανώσουμε την προσπάθεια επίτευξης της ενότητας.

Παλεύοντας ενάντια στον καπιταλισμό και ενάντια στον οπορτουνισμό και κάθε αστική επιρροή θα επιδιώξουμε την κομμουνιστική ενότητα, ώσπου να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις και να έρθει η ώρα, όπου οι κομμουνιστές να κατορθώσουμε να φτάσουμε στην πραγματοποίηση ενός ενωτικού συνεδρίου για την επανίδρυση του κομμουνιστικού κόμματος, του πραγματικού επαναστατικού κόμματος της εργατικής τάξης.

Η διαδικασία ενότητας των κομμουνιστών δεν είναι μία μόνο εθνική υπόθεση. Οφείλει να είναι μια διεθνής υπόθεση και στο βαθμό που θα επιτυγχάνεται θα μας φέρνει πιο κοντά στην εδραίωση του προλεταριακού διεθνισμού και στην κατάκτηση μιας νέας Κομμουνιστικής Διεθνούς.

Της Κομμουνιστικής Διεθνούς του 21ου αιώνα.

Της Κομμουνιστικής Διεθνούς της τελικής, της οριστικής νίκης.

Για να γίνει πράξη το σύνθημα του Κομμουνιστικού Μανιφέστου των Μαρξ - Ένγκελς από το 1948:

"Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε." (Αρ. Ανασύνταξη Τ. 31, σελ. 96).

Οι μαρξιστικές επαναστατικές αυτές αντιλήψεις και τοποθετήσεις σε όλα τα παραπάνω καθοριστικής σημασίας ζητήματα είναι ασφαλώς και δικές μας αντιλήψεις και τοποθετήσεις, όπως πολύ καθαρά προκύπτει απ' όλα τα δημοσιεύματά μας και την πάλη μας.

Συμφωνούμε δε ιδιαίτερα στην ανάγκη για "το ξεκαθάρισμα και τον επανακαθορισμό των επαναστατικών εννοιών που δεινοπάθησαν και δεινοπαθούν" ως τώρα. Ξεκαθάρισμα και επαναπροσδιορισμός που είναι άρρηκτα συνυφασμένα με την ιστορική αλήθεια που αφορά τον μπολσεβικισμό, την ηγεσία και το πρόγραμμα της Οκτωβριανής επανάστασης, τον εκφυλισμό του ΚΚΣΕ και της 3ης Διεθνούς, την πάλη της Αριστερής Αντιπολίτευσης και της 4ης Διεθνούς και την σταλινική αντιμαρξιστική μυθολογία.

Για τον ζωτικό αυτό επανακαθορισμό των κακοποιημένων επαναστατικών εννοιών και της ιστορικής αλήθειας, επιχειρήσαμε μια πρώτη κριτική παρέμβαση σε επίμαχα σημεία των θέσεων, με το κείμενο που ακολουθεί, ("ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ" Σελ. 4) το πρώτο μέρος του οποίου δόθηκε για δημοσίευση και στην εφημερίδα "Εργατική Πολιτική"

Επιδιώκοντας έτσι να συμμετάσχουμε ενεργά και να συμβάλλουμε ουσιαστικά στον αναγκαίο μαρξιστικό επαναστατικό διάλογο όπως τον περιγράφουν και τον υπόσχονται και οι σύντροφοι συντάκτες των θέσεων.

Μια υπόσχεση που ελπίζουμε να γίνει απόφαση της ενωτικής αυτής συνδιάσκεψης. Πρέπει και μπορεί να αποτελέσει την αφετηρία για την μπολσεβίκικη ανασυγκρότηση και αναγέννηση του επαναστατικού εργατικού κινήματος.

Προς την Οργανωτική Επιτροπή της Ενωτικής Συνδιάσκεψης Αριστερής Ανασύνταξης και Εργατικής Πολιτικής

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ

Σύντροφοι,

Το πρώτο βήμα για την ενότητα των επαναστατών κομμουνιστών έχει ήδη γίνει με την απόφαση πραγματοποίησης της ενωτικής συνδιάσκεψής σας. Που σηματοδοτεί πιστεύουμε μια νέα φάση στην πάλη για την ανασύνταξη του εργατικού επαναστατικού κινήματος.

Εκτιμούμε, επίσης, ότι οι ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις που παρουσιάσατε πρόσφατα, παρά τις σημαντικές αδυναμίες τους σε βασικά ζητήματα, αποτελούν μια σοβαρή προσπάθεια μαρξιστικής επαναστατικής αντιμετώπισης των προβλημάτων του κινήματος και προσφέρουν, σίγουρα, μια αξιόλογη βάση για την ανάπτυξη του αναγκαίου μαρξιστικού διαλόγου με στόχο την διαμόρφωση του διαρκοεπαναστατικού μπολσεβίκικου προγράμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης στις σημερινές συνθήκες, ως απαραίτητο θεμέλιο για την ενότητα όλων των πραγματικών κομμουνιστών σε μια ενιαία μπολσεβίκικη οργάνωση.

Όμως, η θεμελίωση και οικοδόμηση της αναγκαίας μπολσεβίκικης ενιαίας επαναστατικής οργάνωσης όλων των κομμουνιστών διεθνιστών, απαιτεί πρώτα απ' όλα να εξηγήσουμε, με την μπολσεβίκικη μέθοδο, την ως τώρα πορεία του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, χωρίς οποιοσδήποτε παρασιωπήσεις, παραχωρήσεις ή εκπτώσεις.

Να προσδιορίσουμε με μαρξιστική ακρίβεια τις πραγματικές αιτίες εκφυλισμού του κινήματος της Τρίτης Διεθνούς, της διάσπασής του και της διάλυσής του.

Όστε να αντλήσουμε τα σωστά επαναστατικά διδάγματα, να κάνουμε κτήμα μας τα μαθήματα από τα λάθη και από τις προδοσίες. Και να εξασφαλίσουμε, έτσι, τους όρους αποτροπής μιας νέας καταστροφής στο μέλλον.

Επομένως, για τις ανάγκες του σήμερα και όχι μόνο για την αναγκαία ιστορική αναγνώριση, είμαστε υποχρεωμένοι να βρούμε και να πούμε υπεύθυνα, τίμια και καθαρά ποιοι ήταν οι συνεπείς μαρξιστές επαναστάτες και ποιοι οι εφιάλτες, οι αρνητές του επαναστατικού προγράμματος του μπολσεβικισμού οι προδότες του προλεταριακού σοσιαλισμού και της εργατικής δημοκρατίας, οι ξεθεμελιωτές του πρώτου εργατικού κράτους.

Με άλλα λόγια, η θεμελίωση και η οικοδόμηση της πραγματικής ενιαίας μπολσεβίκικης οργάνωσης προϋποθέτει οπωσδή-

ποτε την αληθινή, λενινική αταλάντευτη πάλη για την υπέρβαση της ιστορικής διάσπασης και ήττας των δυνάμεων του λενινικού μπολσεβικισμού από τις δυνάμεις της εθνικοεφορμιστικής σταλινικής αναθεώρησης και διαστρέβλωσης του επαναστατικού μαρξισμού.

Προϋποθέτει δηλαδή την αναγνώριση της ιστορικής αλήθειας ότι το συκοφαντημένο κίνημα της κομμουνιστικής αριστερής Αντιπολίτευσης και της Τέταρτης Διεθνούς, το διαρκοεπαναστατικό αυτό κίνημα που **σήκωσε όλο το βάρος της πάλης ενάντια στον σοσιαλπατριωτικό εκφυλισμό του κομμουνιστικού κινήματος**, ήταν η συνέχεια της πάλης του λενινικού μπολσεβικισμού, η συνέχεια της Οκτωβριανής επανάστασης και της Τρίτης Διεθνούς, ήταν δηλαδή το πιο διορατικό και αδιάλλακτο τμήμα του λενινικού μπολσεβικισμού. Αυτό που, παρ' όλα τα λάθη του, συγκέντρωσε τη νέα επαναστατική εμπειρία και ανάπτυξε παραπέρα τη μαρξιστική θεωρία.

Κάθε προσπάθεια παράκαμψης ή παρασιώπησης αυτής της ιστορικής αλήθειας εκφράζει ασφαλώς υποχώρηση στην σταλινική αντεπαναστατική διαστρέβλωση, βρίσκεται σε αντίθεση με την μπολσεβίκικη ευθύτητα απέναντι στα προβλήματα και βάζει εμπόδια στην πάλη για την ανασύνταξη των δυνάμεων του μπολσεβίκικου επαναστατικού μαρξισμού. Γι' αυτό και πρέπει άμεσα και αδιάσπαστα να αποκρούεται κάθε τέτοια προσπάθεια, που, στην ουσία, επιχειρεί να αναστηλώσει τον σταλινικό ψευτομπολσεβικισμό ηθελημένα ή αθέλητα, αδιάφορο.

Η ενότητα όλων των κομμουνιστών επαναστατών, η μπολσεβίκικη οργάνωση, δεν μπορεί να οικοδομηθεί με μισές αλήθειες και ιδιαίτερα με την παρασιώπηση της πιο ζωτικής ιστορικής αλήθειας.

Η λενινική μπολσεβίκικη οργάνωση θα θεμελιωθεί και θα χτιστεί μόνο πάνω στη μαρξιστική αλήθεια, απαλλαγμένη από κάθε σκοπιμότητα και μπολιασμένη από τα ιστορικά διδάγματα της πάλης του παγκόσμιου προλεταριάτου. Με την γλώσσα του **Λένιν**, οι επαναστάτες κομμουνιστές πρέπει να πούνε όλη την αλήθεια να παλέψουν ασυμβίβαστα για την ανάδειξη της μαρξιστικής αλήθειας σε ό,τι αφορά την ιστορική πάλη του μπολσεβικισμού πριν και μετά τον θάνατο του **Λένιν**.

Μ' αυτή τη γλώσσα της λενινικής ευθύτητας, σύντροφοι, αισθανόμαστε την υποχρέωση να επισημάνουμε και να υπογραμμίσουμε ότι το κείμενο των θέσεών σας, σε βασικά ζητήματα, δεν είναι δυστυχώς αυτό που περιμέ-

ναμε, αυτό που υπαγορεύουν οι ανάγκες και η πραγματικότητα του εργατικού επαναστατικού κινήματος της χώρας και όλου του κόσμου σήμερα.

Αντίθετα, το κείμενο αυτό, παρά τις πληθωρικές αναφορές του στον λενινικό μπολσεβικισμό αποφεύγει ωστόσο να πει ολόκληρη την ιστορική αλήθεια για την διάσπαση τον εκφυλισμό και την διάλυση του κομμουνιστικού κινήματος, δεν παίρνει θέση καθαρή απέναντι στον αντεπαναστατικό σταλινισμό και τον μπολσεβίκικο διαρκοεπαναστατικό τροτσκισμό, συσκοτίζει αντί να αποκαλύπτει την αλήθεια σχετικά με το κομμικό αυτό ζήτημα και αφήνει να εννοηθεί ότι ο τροτσκισμός είναι κάτι άλλο από τον λενινικό μπολσεβικισμό!

Έτσι, οι θέσεις σας όχι μόνο δεν αξιοποιούν και δεν ενσωματώνουν τα προγραμματικά και ιδεολογικά κεκτημένα των συνεχιστών του λενινικού μπολσεβικισμού αλλά αποφεύγουν να αποδοκιμάσουν τις αντιδραστικές συκοφαντίες και πλαστογραφίες της σταλινικής πανούκλας και ουσιαστικά σαμποτάρουν την πάλη για την υπέρβαση της πολύχρονης διάσπασης και ιδεολογικής σύγχυσης των κομματισμένων δυνάμεων του μπολσεβικισμού, των οπαδών των αντιλήψεων των δύο συναρχών της Οκτωβριανής Επανάστασης, του **Λένιν** και του **Τρότσκι**.

Για τους λόγους αυτούς, σύντροφοι, διεκδικούμε να μας επιτραπεί να αναπτύξουμε παραπέρα την συντροφική κριτική μας και την άποψή μας πάνω στα κρίσιμα ζητήματα που αφορούν την ουσία, την πάλη, την διάσπαση και την ήττα του λενινικού μπολσεβικισμού. Ευελπιστώντας να συμβάλουμε έτσι στη διαμόρφωση των θέσεων και των προϋποθέσεων για την συγκρότηση της αναγκαίας μπολσεβίκικης οργάνωσης με την υπέρβαση της διάσπασης των οπαδών του νικηφόρου μπολσεβικισμού.

Δίχως μια ξεκάθαρη τοποθέτηση στα ζητήματα του μπολσεβικισμού, της Τέταρτης Διε-

Στη σελίδα 5



Από σελίδα 4

θνούς και του προγράμματός της, η συνδιάσκεψή σας με τις τωρινές μόνο θέσεις, πιστεύουμε ότι δεν θα μπορέσει, δυστυχώς, να ανοίξει την προοπτική για την ενοποίηση όλων των επαναστατών κομμουνιστών σε μια ενιαία λενινική οργάνωση της προλεταριακής πρωτοπορίας. **Ο κεντρίστικος εκλεκτικισμός με τις ασάφειες, τις ανακρίβειες, τους δισταγμούς και τις μισές αλήθειες ποτέ δεν κατόρθωσε ν' ανοίξει καινούριους δρόμους επαναστατικούς.**

Καμιά αμφιβολία δεν πρέπει να υπάρχει ότι τα ζητήματα της ιστορικής αλήθειας είναι άρρηκτα συνυφασμένα με καθοριστικής σημασίας ιδεολογικά, προγραμματικά και οργανωτικά προβλήματα, που τα έχει ακριβοπληρώσει το κομμουνιστικό και εργατικό κίνημα. Γι' αυτό, τα ζητήματα αυτά, τόσο από την ιστορική όσο και από την ιδεολογικοπολιτική σκοπιά πρέπει να μπουν σήμερα στο κέντρο ενός ουσιαστικού μαρξιστικού επαναστατικού διαλόγου. Η χιλιοπροδομένη εργατική τάξη και η πρωτοπορία της, για να ξαναδώσει την εμπιστοσύνη της έχει ανάγκη να μάθει ολόκληρη την αλήθεια, να καταλάβει γιατί έγιναν όλα όσα έγιναν. Κι αυτό είναι το χρέος των μαρξιστών επαναστατών, των οπαδών του **Λένιν** και του **Τρότσκι**.

Ανάγκη να διαλυθεί κάθε σύγχυση

Αποκρούοντας τις αντιδραστικές σοσιαλδημοκρατικές θεωρίες γύρω από τον σταλινισμό και τον μπολσεβικισμό, ο συναρχηγός της οκτωβριανής επανάστασης **Λεόν Τρότσκι**, λίγο πριν τον δολοφονήσει η σταλινική Γκεπεού, απέδειξε για πολλοστή φορά ότι **"ο μαρξισμός βρήκε την υψηλότερη ιστορική του έκφραση στον μπολσεβικισμό"** ("Σταλινισμός και Μπολσεβικισμός", *Αύγουστος 1937*).

Απέδειξε δηλαδή ότι ο διαρκοεπαναστατικός μπολσεβικισμός είναι αυτός ο ίδιος ο επαναστατικός μαρξισμός, εφαρμοσμένος στις συνθήκες της ιμπεριαλιστικής παρακμής του παγκόσμιου καπιταλισμού. Ενώ ο σοσιαλπατριωτικός σταλινισμός είναι η άρνηση του μαρξισμού, ο γραφειοκρατικός στραγγαλισμός του μπολσεβικισμού. Και όπως το φανέρωσαν όλα τα γεγονότα από τότε, **ο ψευτομπολσεβίκικος σταλινισμός υπήρξε ο πιο αποτελεσματικός συνεργάτης της ιμπεριαλιστικής αντίδρασης στην πάλη για την διάλυση της ΕΣΣΔ και του κομμουνιστικού κινήματος, ασυνείδητα στην αρχή, συνειδητά στη συνέχεια.**

Απ' αυτή την αναμφισβήτητη αλήθεια ξεκινώντας, θεωρούμε αναγκαίο η Συνδιάσκεψή σας να διαλύσει κάθε σύγχυση και να κάνει τελειώς καθαρό ότι ο εκφυλισμός και το κομματίασμα του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος είναι το αποτέλεσμα της διαστρέβλωσης και της εγκατάλειψης του λενινικού μπολσεβικισμού από την σοσιαλπατριωτική

σταλινική ηγεσία του ΚΚΣΕ, και της 3ης Διεθνούς. Ότι δηλαδή η ηγεσία αυτή δεν έκανε μόνο κάποια "λάθη", δεν έπασχε απλά από κάποιες ανεπάρκειες ή αδυναμίες, αλλά πρόδωσε ανοικτά το παγκόσμιο πρόγραμμα της σοσιαλιστικής επανάστασης, από τα τέλη της δεκαετίας του 1920 κιόλας.

Κατά συνέπεια η νέα οργάνωσή σας, είναι απαραίτητο να ξεκαθαρίσει, χωρίς ασάφειες, δισταγμούς και ταλαντεύσεις, ότι η ανασύναξη και αναγέννηση του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, απαιτεί την επιστροφή και επανατοποθέτησή του στις γνήσιες διαρκοεπαναστατικές βάσεις του λενινικού μπολσεβικισμού, απαιτεί την ανοικτή λενινική απόρριψη και αποδοκιμασία των ψευτοκομμουνιστικών σοσιαλπατριωτικών παραποιήσεων, επιβάλλει την αδίστακτη καταγγελία όλων των προδοσιών και των αντεπαναστατικών εγκλημάτων της ηγεσίας του σταλινισμού. Προδοσίες και εγκλήματα που έδωσαν νέα δύναμη στους σοσιαλιμπεριαλιστές ηγέτες της "σοσιαλδημοκρατίας" και σε όλους τους ομορτουμιστές και σεχταριστές αναθεωρητές, να συνεχίσουν τον υπονομευτικό, διασπαστικό, προδοτικό ρόλο τους ως τις μέρες μας, παρά την φανερή αποσύνθεση του παρακμασμένου παγκόσμιου καπιταλισμού.

Μόνο με αυτή την ξεκάθαρη λενινική μπολσεβίκικη τοποθέτηση, με αυτό το μαρξιστικό επαναστατικό πρίσμα, πιστεύουμε ότι η Συνδιάσκεψή σας μπορεί να εγκαινιάσει και να δρομολογήσει έναν πραγματικό μαρξιστικό διάλογο, μια γόνιμη ενοποιητική συζήτηση με όλους τους διάσπαρτους επαναστάτες κομμουνιστές, τόσο για την πορεία και το κομματίασμα ολόκληρου του κομμουνιστικού κινήματος, και για τα μαθήματα αυτής της οδυνηρής πορείας, όσο και για την κατάσταση του εργατικού κινήματος και όλα τα προβλήματα της πάλης των τάξεων σήμερα, στις συνθήκες της πιο άγριας καπιταλιστικής επίθεσης στην εργατική τάξη και στην κοινωνία ολόκληρη, στο σύνολο του πλανήτη.

Η ιστορική αλήθεια

Πιο συγκεκριμένα, κατά την άποψή μας, μια πραγματική λενινική συζήτηση, με στόχο την μπολσεβίκικη ανασυγκρότηση και αναγέννηση του κομμουνιστικού κινήματος, δεν μπορεί να γίνει χωρίς μια τίμια, ξεκάθαρη τοποθέτηση απέναντι στις ιδέες, το πρόγραμμα και την πάλη του κινήματος της **Αριστερής Κομμουνιστικής Αντιπολίτευσης** και της **4ης Διεθνούς**, δηλαδή του τροτσικισμού, όπως έχει επικρατήσει να λέγεται.

Στο κομβικό αυτό ζήτημα, που προσδιορίζει και την σημερινή στάση μας απέναντι στις λενινικές αρχές, το κείμενο των θέσεών σας παρουσιάζει σίγουρα ένα σοβαρό κενό που πρέπει οπωσδήποτε να καλυφθεί με μια συ-

Λ. Τρότσκι

Για τον εκφυλισμό του μπολσεβίκικου κόμματος

"Τον ίδιο καιρό με τη θεωρία του σοσιαλισμού σε μια μόνο χώρα διατυπώθηκε και μια άλλη θεωρία για χρήση της γραφειοκρατίας, ό-



τι δηλαδή για το μπολσεβικισμό η Κεντρική Επιτροπή είναι το παν. Το Κόμμα τίποτα. Η δεύτερη αυτή θεωρία οπωσδήποτε εφαρμόστηκε με μεγαλύτερη επιτυχία από την πρώτη. Η γραφειοκρατία εκμεταλλεύτηκε το θάνατο του Λένιν κι άρχισε την εκστρατεία της στρατολογίας μελών που την είπαν "στρατολογία του Λένιν". Οι πόρτες του Κόμματος, που ήταν πάντα καλά φυλαγμένες, ανοίχτηκαν διάπλατα. Οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι κρατικοί λειτουργοί κωθήκανε μέσα κατά μάζες. Πολιτικά αυτό ήταν απορρόφηση της επαναστατικής πρωτοπορίας μέσα σε ένα ανθρώπινο υλικό χωρίς πείρα και χωρίς προσωπικότητα, συνηθισμένο όμως αντί γι' αυτό να υπακούει στους αρχηγούς. Το σχέδιο αυτό πέτυχε. Ελευθερώνοντας την γραφειοκρατία από τον έλεγχο της προλεταριακής πρωτοπορίας η "στρατολογία του Λένιν" έδωσε ένα θανάσιμο κτύπημα στο Κόμμα του Λένιν. Τα γραφεία κατακτήσανε την ανεξαρτησία που τους ήταν απαραίτητη. Ο δημοκρατικός συγκεντρωτισμός έκανε θέση στο γραφειοκρατικό συγκεντρωτισμό. Όλες τις υπηρεσίες του Κόμματος τις μεταμορφώσανε ριζικά από τα πάνω προς τα κάτω. Η υπακοή έγινε η πρώτη αρετή του μπολσεβίκου. Κάτω από τη σημαία της πάλης ενάντια στην αντιπολίτευση, καταπίστηκαν να αντικατασταίνουν τους επαναστάτες με υπαλλήλους. Η ιστορία του μπολσεβίκικου Κόμματος κατάντησε ιστορία του γοργού εκφυλισμού του."

("Προδομένη Επανάσταση", **Λ. Τρότσκι**, σελ. 105, εκδ. "Σοσιαλιστική Έρευνα")

γκεκριμένη τοποθέτηση, γνήσια λενινική. Είναι αδύνατο να γίνει οποιαδήποτε σοβαρή συζήτηση για την μπολσεβίκικη ενοποίηση όλων των κομμουνιστών - διεθνιστών, χωρίς να μιλήσουμε και να καταλάβουμε όλοι μας, παλαιοί και νέοι, και ιδιαίτερα οι νέοι, για ποιους λόγους άραγε η σοσιαλπατριωτική σταλινική ηγεσία του ΚΚΣΕ και της 3ης Διεθνούς, εξόντωσε το μπολσεβίκικο κόμμα του Λένιν και τους συνεπιστάτες του μπολσεβικισμού σε όλα τα Κ.Κ., στο όνομα της πάλης εναντίον του "αντεπαναστατικού" τροτσκισμού, με τη μέθοδο της πλαστογράφησης του "λενινισμού"!

Ποια είναι η ιστορική αλήθεια πάνω σ' αυτό το κρίσιμο ζήτημα; Ο σταλινισμός ή ο τροτσκισμός αντιπροσώπευε τον λενινικό μπολσεβικισμό και την επανάσταση σ' αυτή την αποφασιστική σύγκρουση; Τι διδάγματα βγαίνουν απ' αυτήν; Ήταν ή όχι οι ιδρυτές της 4ης Διεθνούς οι συνεπέστεροι συνεπιστάτες της μπολσεβίκικης διαρκο-επαναστατικής σοσιαλιστικής στρατηγικής; Δεν μπορεί κανείς να ξεφλήσει, με το κομβικό αυτό ζήτημα, γράφοντας μόνο ότι: "Ως αντίδραση στον εκφυλισμό της Γ' Διεθνούς εμφανίστηκε η 4η Διεθνής, που μετά τη δολοφονία του Τρότσκι, οδηγήθηκε και αυτή στον εκφυλισμό, τη διάσπαση και τη διάλυση". (σελ. 25 των θέσεων).

Η ουδέτερη αυτή τοποθέτηση δεν μοιάζει, νομίζουμε, καθόλου με λενινική στάση και είναι φανερό, πιστεύουμε, ότι δεν δίνει καμιά απολύτως απάντηση στα παραπάνω ζωτικά ερωτήματα, στα οποία δεν μπορεί να μην έχει άποψη η οργάνωση που θέλετε να θεμελιώσετε και **πρέπει όλοι μαζί οι μαρξιστές επαναστάτες να οικοδομήσουμε!**

Πριν από την ίδρυση της 4ης Διεθνούς (το Σεπτέμβριο του 1938) αναπτύχθηκε μια υπερδεκάχρονη ιδεολογική και προγραμματική πάλη μέσα στο ΚΚΣΕ και σε όλα σχεδόν τα ΚΚ ενάντια στον σοσιαλπατριωτικό γραφειοκρατικό εκφυλισμό τους. Πάλη υπεράσπισης του επαναστατικού μαρξισμού, αδιάλλακτης πολεμικής ενάντια στην παραμόρφωση των αρχών και των ιδεών του λενινικού μπολσεβικισμού, παραπέρα ανάπτυξης της θεωρίας της διαρκούς επανάστασης και εμπλουτισμού του προγράμματος της παγκόσμιας σοσιαλιστικής επανάστασης. Στην διάρκεια αυτής της μπολσεβίκικης - λενινικής ιδεολογικής πάλης σχηματίστηκε η Διεθνής Αριστερή Αντιπολίτευση, με επικεφαλής τον **Λ. Τρότσκι**. Και στην Ελλάδα τον **Π. Πουλιόπουλο**, τον πρώτο γραμματέα του ΚΚΕ.

Στο ίδιο διάστημα, η ανερχόμενη γραφειοκρατία στην ΕΣΣΔ και στην 3η Διεθνή, με ηγεσία τους σταλινικούς ψευδομπολσεβίκους κεντριστές, οδήγησαν στην ήττα και στη σφαγή την κινεζική επανάσταση (1927) την γερμανική επανάσταση, την ισπανική επανάσταση, κι έστρωσαν το δρόμο στην επικράτηση του φασισμού στη Γερμανία, την Ιταλία, την Ισπανία, εξόντωσαν την ηγεσία και το κόμμα του Λένιν, στραγγάλισαν την εργατική εξουσία και ποδοπάτησαν κάθε έννοια μπολσεβικισμού και σοσιαλισμού. Και με την εθνι-

Από σελίδα 5

κιστική, σοσιαλπροδοτική πολιτική της "ειρηνικής συνύπαρξης" και συνεργασίας με τους ιμπεριαλιστές, στο όνομα του Λένιν, της ειρήνης και του κομμουνισμού, συνέβαλλαν στην προετοιμασία και στην έκρηξη του δεύτερου παγκοσμίου ιμπεριαλιστικού πολέμου, πνίγοντας στο αίμα το σοβιετικό λαό και τους λαούς της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου.

Για όλα αυτά τα καταστροφικά εγκλήματα της σταλινικής σοσιαλπατριωτικής ηγεσίας και για την τεράστια σημασία της αντίστασης και πάλης της **Κομμουνιστικής Αριστερής Αντιπολίτευσης**, το κείμενο των θέσεων σας αποφεύγει δυστυχώς να μιλήσει με την μπολσεβίκικη γλώσσα του **Λένιν**. Πράγμα που δεν βοηθάει ασφαλώς στη διάλυση της σταλινικής διαστρέβλωσης, ψευδολογίας και συκοφαντίας. Κι επομένως δυσκολεύει τη σκέψη των νέων επαναστατών, τους εμποδίζει να βγάλουν τα σωστά συμπεράσματα. Και να κατανοήσουν τι ακριβώς σημαίνει διαρκο-επαναστατικός λενινικός μπολσεβικισμός, τι πραγματικά σημαίνει τροτσκισμός και γιατί Λένιν και Τρότσκι είναι ένα και το αυτό πράγμα: **επαναστατικός μαρξισμός, Οχτωβριανή Επανάσταση, μπολσεβικισμός, διαρκής επανάσταση.**

Το κομμουνιστικό επαναστατικό ρεύμα στην Ελλάδα

Το ίδιο σφαιερή είναι επίσης η τοποθέτηση που κάνετε, σύντροφοι, σχετικά με τον εκφυλισμό του ΚΚΕ και για τους μαρξιστές επαναστάτες που πάλεψαν ενάντια στον εθνικορεφορμιστικό εκφυλισμό του. Όχι μόνο δεν κάνει καμιά αναφορά, το κείμενό σας, στην **Αριστερή Αντιπολίτευση του ΚΚΕ** (ομάδα Πουλιόπουλου, Σπάρτακος, ΟΚΔΕ, ΕΟΚΔΕ) και στις άλλες αριστερές τάσεις που πολεμήθηκαν επίσης ως τροτσκιστικές, αλλά υποστηρίζει δυστυχώς μιά ανακριβέστατη άποψη, λέγοντας: **"Το κομμουνιστικό - επαναστατικό ρεύμα, ωστόσο, ποτέ δεν βγήκε αμιγές και καθαρό στο προσκήνιο. Στις αριστερές διασπάσεις εμφανίζονταν αναμεμιγμένο με μορφές της αστικής επιρροής"** (σελ. 62)

Το λιγότερο που θα μπορούσαμε να υποθέσουμε διαβάζοντας τις αράδες αυτές και όλη την τοποθέτηση σας για το ΚΚΕ, και την ηγεσία του, είναι ότι οι συντάχτες των θέσεων παρουσιάζουν εδώ μια πολύ σοβαρή άγνοια ή σύγχυση για γεγονότα και καταστάσεις πασίγνωστες, ωστόσο.

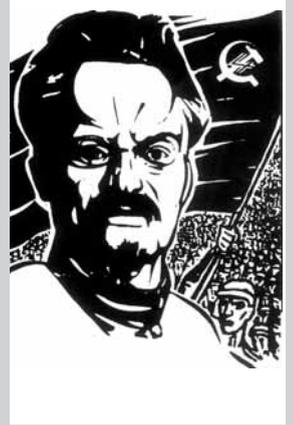
Μα επειδή δυσκολευόμαστε να δεχτούμε αυτή την εξήγηση, θα σας πούμε τίμια, με τη γλώσσα του Λένιν, αυτό που νομίζουμε. Και θα χαρούμε πολύ αν αποδειχτεί ότι κάνουμε λάθος.

Νομίζουμε λοιπόν ότι οι συντάχτες των θέσεων σας δεν έχουν άγνοια ή σύγχυση. Αντίθετα, το κείμενο, σαν σύνολο, δείχνει συ-

Στη σελίδα 7

Λ. Τρότσκι Μεταβατικό Πρόγραμμα Τα Συνδικάτα στην μεταβατική εποχή

"... Οι Μπολσεβίκοι - Λενινιστές βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του χαρακώματος σε κάθε είδους πάλη, ακόμα κι όταν πρόκειται για τα



πιο μέτρια υλικά συμφέροντα ή δημοκρατικά δικαιώματα της εργατικής τάξης. παίρνουν δραστήρια μέρος στη ζωή των μαζικών συνδικάτων, προσπαθώντας να τα ενισχύσουν και να αναπτύξουν το μαχητικό τους πνεύμα. Παλεύουν ασυμβίβαστα ενάντια σε κάθε προσπάθεια υποταγής των συνδικάτων στο αστικό κράτος και σύνδεσης του προλεταριάτου με τις "υποχρεωτικές διαιτησίες" και κάθε άλλη μορφή αστυνομικής κηδεμονίας - όχι μόνο φασιστικής, αλλά και "δημοκρατικής". Μόνο πάνω στην βάση μιας τέτοιας δουλειάς μέσα στα συνδικάτα είναι δυνατόν να παλέψουμε με επιτυχία ενάντια στους ρεφορμιστές και 'δω περιλαμβάνεται και η σταλινική γραφειοκρατία. Οι σχεταρστικές προσπάθειες για την οικοδόμηση ή τη διατήρηση μικρών "επαναστατικών", συνδικάτων, σαν μιας δεύτερης έκδοσης του κόμματος σημαίνει στην πραγματικότητα άρνηση της πάλης για την ηγεσία της εργατικής τάξης. Είναι αναγκαίο να γίνει συνείδηση ο ακόλουθος σταθερός κανόνας: η συνθηκολογική εκδοχή της αυτοαπομόνωσης από τα μαζικά συνδικάτα, που ισοδυναμεί με την προδοσία της επανάστασης, είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του μέλους της Τέταρτης Διεθνούς."

Από το ιδρυτικό Μεταβατικό Πρόγραμμα της 4ης Διεθνούς - Σεπτέμβριος 1938

Από σελίδα 6

ντρόφους με γνώση της ιστορίας και των προβλημάτων του κινήματος. Δυσκολεύονται όμως όπως φαίνεται, να παραδεχτούν οι σύντροφοι αυτοί όλη την αλήθεια και να την πούνε ανοιχτά για τον κατασυκοφαντημένο και δολοφονημένο **Τρότσκι** και για τον **τροτσκισμό**. Κι αυτό για να μην δυσαρεστήσουν προφανώς κάποιο φιλοκοκουεδικό περιβάλλον εμποτισμένο με τις αντιδραστικές αντιτροτσκιστικές συκοφαντίες της αντεπαναστατικής ηγεσίας του σταλινισμού, την ώρα μάλιστα που έχει γίνει περισσότερο από φανερό ότι η διάλυση της ΕΣΣΔ, της Κομμουνιστικής Διεθνούς και ολόκληρου του κομμουνιστικού κινήματος, είναι έργο αυτής ακριβώς της εγκληματικής ηγεσίας! Που συκοφάντησε και εξόντωσε όλους τους στενούς συνεργάτες και τους πιστούς οπαδούς του Λένιν, παγκόσμια και στην Ελλάδα. Και οδήγησε στην σφαγή μια σειρά προλεταριακές επαναστάσεις και κινήματα, από το 1923 ως τις μέρες μας.

Η λενινική αλήθεια λοιπόν σύντροφοι είναι ότι ο **Τρότσκι**, ο **Πουλιόπουλος** και όλα τα στελέχη και τα μέλη της **Κομμουνιστικής Αριστερής Αντιπολίτευσης**, χωρίς να ήταν αλάθητοι, (όπως κι ο **Λένιν** άλλωστε δεν ήταν αλάθητος) ήταν ωστόσο οι συνεπέστεροι μπολσεβίκοι λενινιστές, οι μόνοι πραγματικοί συνεχιστές της πάλης του Λένιν, όπως όλα τα ντοκουμέντα και τα γεγονότα το μαρτυράνε αδιάψευστα. **Η αλήθεια είναι ότι με το θάνατο του Λένιν δεν εξαφανίστηκε από τη σκηνή και ο μπολσεβικισμός, αλλά συνέχισε να παλεύει κάτω από την ηγεσία του Λ. Τρότσκι, του Π. Πουλιόπουλου και πολλών άλλων στελεχών του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος.**

Αυτή την αλήθεια οφείλουν άφοβα να την διακηρύξουν όλοι οι αληθινοί κομμουνιστές. Γιατί μόνο με την πάλη για την αλήθεια, για την διάλυση των συκοφαντικών μύθων της σταλινικής αντίδρασης, για την αποκάλυψη όλων των προδοσιών και των εγκλημάτων της σταλινικής γραφειοκρατικής μαφίας, θα μπορέσουμε να παλέψουμε για να ξανακατακτήσουμε τις αρχές, τις ιδέες και τις παραδόσεις του λενινικού μπολσεβικισμού, να συμβάλουμε στην προώθηση του μεγάλου στόχου της επαναστατικής ανασυγκρότησης του κινήματος, όπως σωστά το λέει και το κείμενο των θέσεών σας.

Κατά τη γνώμη μας, σύντροφοι, η πάλη για την οικοδόμηση μιας πραγματικής μπολσεβίκικης Οργάνωσης στην Ελλάδα σήμερα, δεν μπορεί παρά να είναι η συνέχεια της πάλης των μαρξιστών επαναστατών της Αριστερής Αντιπολίτευσης του ΚΚΕ. Που με ολόκληρο το έργο τους απέδειξαν ότι εκπροσωπούσαν με συνέπεια τον λενινικό μπολσεβικισμό, ενάντια σε όλους τους αναθεωρητές ψευδομπολσεβίκους και ιδιαίτερα ενάντια στους τυχάρπαστους γραφειοκράτες ηγέτες του

σταλινικού εθνικορεφορμισμού και του αρχαιομαρξιστικού τυχοδιωκτισμού.

Αν εσείς έχετε διαφορετική γνώμη, αν πιστεύετε ότι η Αριστερή Αντιπολίτευση του ΚΚΕ (Σπάρτακος, ΟΚΔΕ, ΕΟΚΔΕ) δεν ήταν η συνέχεια του λενινικού μπολσεβικισμού στην Ελλάδα, οφείλετε, νομίζουμε, να το πείτε καθαρά και να το αποδείξετε. Εμείς βασισμένοι στο αξεπέραστο μαρξιστικό, θεωρητικό, πολιτικό και προγραμματικό έργο τους, αλλά και στις επαναστατικές παρακαταθήκες τους, είμαστε βέβαιοι ότι οι συκοφαντημένοι και καταδιωγμένοι αυτοί ηγέτες της **Κομμουνιστικής Αντιπολίτευσης**, ήταν οι μόνοι που συνεισέφεραν στην ανάπτυξη του μαρξισμού, ήταν οι πιο φωτισμένοι εκπρόσωποι του ελληνικού κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος, **απαλλαγμένοι από κάθε αστική και μικροαστική επιρροή.**

Στις δικές τους αναλύσεις, στο δικό τους πρόγραμμα και στη δική τους υποδειγματική μπολσεβίκικη πάλη έχει στηριχτεί και στηρίζεται η δική μας πάλη για την επαναστατική ανασυγκρότηση του κομμουνιστικού και του εργατικού κινήματος, για την **Ενιαία Επαναστατική Οργάνωση όλων των Κομμουνιστών Διεθνιστών** και για το **Ενιαίο Μέτωπο ταξικής πάλης** όλων των εργατών και όλων των εκμεταλλευόμενων ενάντια στην ληστρική επίθεση του καπιταλισμού. Για όλα αυτά δηλαδή που κι εσείς παλεύετε, σύντροφοι, αλλά διστάζετε ακόμα να αναγνωρίσετε **ότι ο τροτσκισμός, οι ιδρυτές της 4ης Διεθνούς και της ΟΚΔΕ - ΕΟΚΔΕ στη χώρα μας, δεν ήταν τίποτε διαφορετικό από τον λενινικό μπολσεβικισμό.** Πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την δική μας άποψη, η νέα Κομμουνιστική Διεθνής του 21ου αιώνα για να οικοδομηθεί δεν μπορεί να αγνοήσει και να παρασιωπήσει την πάλη του τροτσκισμού ενάντια στη σταλινική αναθεώρηση και την αποφασιστική συμβολή των ηγετών του τροτσκισμού στην υπεράσπιση και στην ανάπτυξη του επαναστατικού μαρξισμού, σ' αυτήν εδώ την εποχή της ιμπεριαλιστικής παρακμής και της θανάσιμης αγωνίας του καπιταλισμού. Η νέα Κομμουνιστική Διεθνής θα είναι αναγκαστικά η συνέχεια των ιδρυτικών αρχών και θέσεων της Τρίτης και της Τέταρτης Διεθνούς, μαζί.

Μπολσεβικισμός δεν είναι μονάχα ο Λένιν

Κάνετε λάθος, από τα πιο σοβαρά, σύντροφοι. Μπολσεβικισμός, δηλαδή επαναστατικός μαρξισμός γνήσιος, δεν ήταν και δεν είναι μονάχα ο Λένιν. Μπολσεβικισμός ήταν και είναι όλοι όσοι υπεράσπιζαν και υπερασπίζον το πρόγραμμα της παγκόσμιας διαρκούς επανάστασης, τη δικτατορία του προλεταριάτου, το κόμμα της εργατικής πρωτοπορίας και τον δημοκρατικό συγκεντρωτισμό. Αληθινός, γνήσιος λενινικός μπολσεβικισμός ήταν όλοι οι διεθνιστές κομμουνιστές που πάλεψαν ενάντια στην γραφειοκρατική σταλινική αντεπανάσταση του "σοσιαλισμού σε μια μόνο χώρα" κι ενάντια σε όλους

Στη σελίδα 8

Π.ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ **Για την ενότητα των** **Κομμουνιστών**

"Γενικά, πρέπει να πούμε ότι η τάση μας ίσαμε τώρα αφιέρωσε τις λιγότερες δυνάμεις της στην Ελλάδα περισσότερο



σε μια άνιση πάλη ενάντια στο μηχανισμό της σταλινικής γραφειοκρατίας και ενάντια στη σύγχυση της αρχαιομαρξιστικής ψευτοαριστεράς.

Είχε παράλληλα να πολεμήσει στο εσωτερικό της με επιρροές από ιδεολογικώς αμφίβολα, κεντρικά και πολιτικώς αποσυντιθέμενα στοιχεία, που καιροσκοπικά σκεπαστήκανε και στην Ελλάδα κάτω από τη σημαία της αριστερής αντιπολίτευσης.

Γι' αυτό καθυστερήσαμε σημαντικά στο σπουδαιότερο καθήκον μας: την υπομονετική έρευνα των ζητημάτων και την κριτική επεξεργασία μιας πλατφόρμας που να συνδέει το σύνολο των προβλημάτων του ελληνικού κινήματος και το καθένα απ' αυτά με τις αρχές του Επαναστατικού Μαρξισμού και με τα δεδομένα της διεθνικής και της 15χρονης εθνικής μας πείρας.

Το έργο αυτό είναι ακόμα μπροστά μας στο μεγαλύτερο μέρος. Η πραγματοποίησή του δε μπορεί νάναι παρά το αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας από όλες τις διασκορπισμένες δυνάμεις της μαρξιστικής αριστεράς. Οι δυνάμεις αυτές πρέπει να ενωθούνε γιατί το απαιτούνε ιστορικές ανάγκες του κινήματος, και θα ενωθούνε σύντομα σε μια ενιαία οργάνωση, εθνική και διεθνικά, πάνω σε μια κοινή βάση αρχών, ανεξάρτητα από αποχρώσεις στα ζητήματα τακτικής."

(Από το "Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική επανάσταση στην Ελλάδα;" Π. Πουλιόπουλος, εκδ. "Νέοι Στόχοι")

τους διαστρεβλωτές αναθεωρητές του επαναστατικού μαρξισμού, πριν και μετά την ίδρυση της 4ης Διεθνούς, μέσα στο παγκόσμιο εργατικό επαναστατικό κίνημα.

Άρα, μπολσεβικισμός, αμιγές και καθαρό ρεύμα κομμουνιστικό - επαναστατικό, είναι και ο **Λ. Τρότσκι**, ο συναρχηγός της Οκτωβριανής Επανάστασης. Το ίδιο είναι και ο **Π. Πουλιόπουλος**, ο πρώτος γραμματέας του ΚΚΕ και κορυφαίος θεωρητικός του μαρξισμού στη χώρα μας. Μπολσεβικισμός είναι και όλοι εκείνοι οι επαναστάτες εργάτες και διανοητές που πάλεψαν και έπεσαν ηρωικά, στην ΕΣΣΔ και στον κόσμο ολόκληρο, υπερασπίζοντας με συνέπεια τις ιδέες και τις αρχές του επαναστατικού μαρξισμού, τα ιδανικά του κομμουνισμού, ενάντια σε όλους τους πλαστογράφους ψευδοκομμουνιστές προδότες. Τους δικούς τους αγώνες πρέπει να συνεχίσουμε. Στα διδάγματα των δικών τους αγώνων πρέπει να στηριχτούμε.

Το ρεύμα το λενινικό και το ρεύμα το τροτσικιστικό, μετά και από την εμπειρία της δεύτερης ρωσικής επανάστασης, το Φλεβάρη του 1917, έσμιξαν οριστικά με τις θέσεις του **Απρίλη** κι έγιναν το ενιαίο διαρκоеπαναστατικό ρεύμα του μπολσεβικισμού, το ρεύμα της δικτατορίας του προλεταριάτου, το οποίο νίκησε τον σοσιαλπατριωτισμό των "παλιών μπολσεβίκων" και ηγήθηκε στην νικηφόρα επανάσταση του Οκτώβρη. Αυτός είναι ο ολοκληρωμένος μπολσεβικισμός που έβαλε τα θεμέλια της ΕΣΣΔ και της 3ης Διεθνούς. Είναι ο μπολσεβικισμός της παγκόσμιας διαρκούς επανάστασης, που

"...Έφτασα στην Πετρούπολη ένα μήνα μετά τον Λένιν. Τόσο ακριβώς χρόνο με είχε κρατήσει ο Λόυδ Τζώρτζ στον Καναδά. Βρήκα την κατάσταση να 'χει αλλάξει ουσιαστικά. Ο Λένιν καλούσε τη μάζα των οπαδών του κόμματος εναντίον των θλιβερών ηγετών του. Είχε ριχτεί σ' ένα συστηματικό αγώνα εναντίον των "παλιών μπολσεβίκων που -όπως έγραφε- έχουν παίξει πολλές φορές θλιβερό ρόλο στην ιστορία του κόμματός μας, επαναλαβαίνοντας, δίχως να την έχουν καταλάβει, μια παλιά φόρμουλα που μάθανε απ' έξω, αντί να μελετούνε τις ειδικές περιπτώσεις της καινούριας και ζωντανής πραγματικότητας"



("Η Ζωή μου" Λ. Τρότσκι, σελ. 310, εκδ. "Αλήθεια")

Από σελίδα 7

πριν από το θάνατο του Λένιν ακόμα, βρέθηκε αντιμέτωπος και συγκρούστηκε με την ανερχόμενη γραφειοκρατία και τον πολιτικό της εκπρόσωπο, τον σταλινικό σοσιαλπατριωτισμό. Είναι αυτός ο ίδιος μπολσεβικισμός που μετά το θάνατο του Λένιν συνέχισε, ως Αριστερή Αντιπολίτευση, να παλεύει για την επέκταση της επανάστασης και την υπεράσπιση της ΕΣΣΔ, θεμελιώνοντας την νέα επαναστατική Διεθνή, την 4η Διεθνή, ύστερα από τον σοσιαλπατριωτικό γραφειοκρατικό εκφυλισμό της 3ης Διεθνούς, όταν πέρασε οριστικά κάτω από την ηγεσία των σταλινικών ψευδομπολσεβίκων.

Το Μεταβατικό Πρόγραμμα της παγκόσμιας σοσιαλιστικής επανάστασης, που αποτελεί την επικύρωση και συμπλήρωση του διαρκоеπαναστατικού προγράμματος του μπολσεβικισμού, είναι έργο του Λ. Τρότσκι και των άλλων ιδρυτών της 4ης Διεθνούς.

Η πάλη εναντίον του γραφειοκρατικού εκφυλισμού του πρώτου εργατικού κράτους, αλλά και η μελέτη, η μαρξιστική εξήγηση, του εκφυλισμού του, είναι έργο αδιαμφισβήτητο του Λ. Τρότσκι και των άλλων μπολσεβίκων συντρόφων του, που εξοντώθηκαν από τη σταλινική σοσιαλπατριωτική μαφία, και την καπιταλιστική αντίδραση.

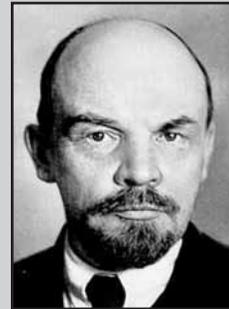
Το πρόγραμμα της σοσιαλιστικής επανάστασης στην Ελλάδα, δεν είναι έργο των εθνικορεφορμιστών ηγετών του σταλινισμένου ΚΚΕ, ούτε και της μικροαστικο-επαναστατικής αίρεσης του Αρχείου. Μα είναι έργο του πρώτου γραμματέα του ΚΚΕ, έργο του Παντελή Πουλιόπουλου και των άλλων στελεχών της Αριστερής Αντιπολίτευσης του ΚΚΕ, που έδωσαν όλη τους τη ζωή στην πάλη για τον μπολσεβίκικο προσανατολισμό του κομμουνιστικού και του εργατικού κινήματος σ' αυτόν εδώ τον τόπο. Όπως το αποδεικνύουν οι μαρξιστικές εργασίες που μας άφησαν. Κι είναι γι' αυτό τελειώς ανυπόστατος κι ακατανόητος ο ισχυρισμός σας ότι δήθεν δεν υπήρξε καθαρό κομμουνιστικό - επαναστατικό ρεύμα στην Ελλάδα. Αν στ' αλήθεια έχετε αποδείξεις γι' αυτό που γράφετε οφείτε να τις παρουσιάσετε, για να τις γνωρίσουμε κι εμείς και όλοι οι επαναστάτες κομμουνιστές.

Η αναγνώριση και υπεράσπιση της ιστορικής αλήθειας, δεν είναι, για τους μαρξιστές, απλά ένα ζήτημα ηθικής τάξης, ζήτημα αποκατάστασης της μνήμης των συκοφαντημένων και δολοφονημένων ηγετών και αγωνιστών της Αριστερής Αντιπολίτευσης και της 4ης Διεθνούς. Η αναγνώριση και η πάλη για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, σημαίνει πρώτ' απ' όλα ότι στο πρόσωπο των συκοφαντημένων μαρξιστών επαναστατών τιμούμε και υπερασπιζόμαστε την συνέχεια της πάλης για τις αρχές και τις ιδέες του μπολσεβικισμού, αποκαλύπτουμε τους συκοφάντες αναθεωρητές, τους πραγματικούς φορείς της αστικής επιρ-

Στη σελίδα 9

Ο Λένιν για τους "παλιούς μπολσεβίκους"

"...Το πέρασμα της κρατικής εξουσίας από τα χέρια μιας τάξης στα χέρια μιας άλλης είναι το πρώτο, το κύριο, το βασικό γνώρισμα της επανάστασης, τόσο με την αυστηρά - επιστημονική, όσο και με την πρακτικά - πολιτική σημασία αυτής της έννοιας.



Μ' αυτή την έννοια η αστική ή αστικοδημοκρατική επανάσταση στη Ρωσία τέλειωσε. Στο σημείο αυτό ακούμε το θόρυβο των διαφωνούντων, που πρόθυμα αυτοαποκαλούνται "παλιοί μπολσεβίκοι" : δε λέγαμε λοιπόν πάντοτε πως η αστικοδημοκρατική επανάσταση τελειώνει μόνο με την "επαναστατική-δημοκρατική δικτατορία του προλεταριάτου και της αγροτιάς"; Μήπως η αγροτική επανάσταση, που είναι επίσης αστικοδημοκρατική, τελειώσε; Μήπως απεναντίας, δεν είναι γεγονός πως η επανάσταση αυτή ούτε άρχισε καν;

Απαντώ: γενικά τα μπολσεβίκικα συνθήματα και ιδέες έχουν επιβεβαιωθεί πλέρια από την ιστορία, συγκεκριμένα όμως τα πράγματα διαμορφώθηκαν διαφορετικά απ' ότι θα μπορούσε να περιμένει κανείς (οποιοσδήποτε κι αν ήταν), πιο πρωτότυπα, πιο ιδιόμορφα, πιο ποικιλόμορφα,

Το να αγνοείς, το να ξεχνάς αυτό το γεγονός θα σήμαινε να εξομιώνεσαι με κείνους τους "παλιούς μπολσεβίκους", που πολλές φορές κιόλας έπαιξαν θλιβερό ρόλο στην ιστορία του κόμματός μας, επαναλαμβάνοντας αβασάνιστα μια αποστηθισμένη διατύπωση, αντί να μελετήσουν την ιδιομορφία της νέας, της ζωντανής πραγματικότητας."

(Από το "Οι Θέσεις του Απρίλη" Ν. Λένιν, σελ. 17. εκδ. "Αλλαγή")

(Από το "Οι Θέσεις του Απρίλη" Ν. Λένιν, σελ. 17. εκδ. "Αλλαγή")

(Από το "Οι Θέσεις του Απρίλη" Ν. Λένιν, σελ. 17. εκδ. "Αλλαγή")

Από σελίδα 8

ροής, τα συνειδητά ή ασυνειδητά όργανα της αντεπανάστασης. Και βάζουμε έτσι ξανά τις βάσεις για την ανασυγκρότηση του ηττημένου και διασπασμένου μπολσεβικισμού, εξοπλισμένου πλέον με τα μαθήματα της προδοσίας, της ήττας και της διάλυσης του πρώτου εργατικού κράτους, της ΕΣΣΔ.

Να δώσουμε τέλος στην διαίρεσή μας

Να το πούμε διαφορετικά. Οι μπολσεβίκοι - λενινιστές, που έχουν μείνει πιστοί στο διαρκοεπαναστατικό πρόγραμμα του Οκτώβρη και στη Διεθνή της παγκόσμιας σοσιαλιστικής επανάστασης, πρέπει να βάλουν τέλος στη διαίρεσή τους σε "λενινιστές" και "τροτσκιστές". Η διάσπαση αυτή είναι έργο της σταλινικής αντεπανάστασης. Απαλλαγμένοι από τις επιδράσεις της ψευτοκομμουνιστικής σταλινικής μυθολογίας, καθαρίζοντας το έδαφος από τον βόρβορο του γραφειοκρατικού "σοσιαλισμού" κι από τα εγκλήματά του, οι πιστοί οπαδοί των ιδεών του Λένιν και του Τρότσκι, όλοι οι αληθινοί κομμουνιστές - διεθμιστές, όπου κι αν βρέθηκαν μετά τη διάσπαση και την ήττα, είναι πλέον καιρός να παλέψουν για να ξανακατακτήσουν την ενότητα του νικηφόρου μπολσεβικισμού, του ολοκληρωμένου διαρκοεπαναστατικού μπολσεβικισμού.

Αυτό πιστεύουμε εμείς σύντροφοι ότι είναι το κύριο καθήκον της Συνδιάσκεψής σας. Να υψώσει την σημαία της υπέρβασης της διάσπασης των δυνάμεων του μπολσεβικισμού. Να ανοίξει το δρόμο για την συγκρότηση της επιτακτικά αναγκαίας μπολσεβίκικης Ενιαίας Επαναστατικής Οργάνωσης όλων των Κομμουνιστών - Διεθμιστών. Για να γίνει όμως αυτό, είναι απαραίτητο, οι ιδρυτικές θέσεις σας να απαλλαγούν από τις σταλινικές επιδράσεις, και να τοποθετηθούν καθαρά στο κομβικό ζήτημα της αντιπαλότητας σταλινισμού και τροτσκισμού, που έχει προκαλέσει και συντηρεί ως τώρα τη διάσπαση των δυνάμεων του μπολσεβικισμού, ως δήθεν αντίθεση μεταξύ "λενινισμού" και "τροτσκισμού".

Χωρίς καμιά αμφιβολία, ο Π. Πουλιόπουλος δεν έκανε κανένα λάθος όταν τον Αύγουστο του 1941 έγραφε: "Δεν υπάρχει κανένας "λενινισμός" και κανένας "τροτσκισμός" σαν ιδιαίτερες, νέες θεωρίες δίπλα στον μαρξισμό, που να τον διορθώνουν ή να "συμπληρώνουν τα κενά του" (Άρθρο "Τρότσκι, ο συνεχιστής του Μαρξ και του Λένιν", στην πρώτη επέτειο της δολοφονίας του).

Η αδιαμφισβήτητη αυτή μαρξιστική αλήθεια πρέπει επιτέλους να γίνει ο σταθερός οδηγός όλων των κομμουνιστών διεθμιστών στην πάλη για την υπέρβαση της διάσπασης και της ήττας του μπολσεβικισμού, στην πάλη για την μαρξιστική επαναστατική ανασυγκρότη-

ση και αναγέννηση του κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος. Στην πάλη για νέους νικηφόρους προλεταριακούς Οκτώβρηδες.

Σ' αυτή τη πάλη το ζήτημα της Τέταρτης Διεθνούς δεν είναι ζήτημα ενός μακρινού και αδιάφορου παρελθόντος. Η ίδρυσή της, το πρόγραμμά της, οι αρχές της, ο αγώνας της, η κρίση και η διάσπασή της, δεν είναι ασφαλώς ζητήματα που αφορούν τους "τροτσκιστές" και μόνο. Είναι ζητήματα που αφορούνε το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα και την ανασυγκρότησή του. Είναι βασικά στοιχεία της πάλης του μπολσεβικισμού, της διάσπασής του, της δυσφήμισής του και τελικά της ήττας του, ζητήματα δηλαδή καθοριστικής σημασίας για όλα όσα πρέπει να κάνουν σήμερα οι αληθινοί κομμουνιστές στο κόσμο ολόκληρο, οι οπαδοί των ιδεών του Λένιν και του Τρότσκι.

Οι συντάκτες των θέσεών σας όμως πιστεύουν μάλλον πως δεν έχουν να χάσουν τίποτα σπουδαίο προσπερνώντας στα γρήγορα το κίνημα της Τέταρτης Διεθνούς με μια λιγόλογη και αδιάφορη αναφορά στην "ίδρυση τον εκφυλισμό και τη διάλυση της Τέταρτης Διεθνούς".

Αλλά το κίνημα της Τέταρτης Διεθνούς, σύντροφοι, παρά την κρίση και διάσπασή του (όπως άλλωστε και ολόκληρου του κομμουνιστικού κινήματος) υπάρχει και παλεύει, με όλη την ιδεολογική και πολιτική περιπλάνησή του, ύστερα από τον αποκεφαλισμό του. Και ένας σημαντικός αριθμός στελεχών και αγωνιστών του, σε όλο σχεδόν τον κόσμο, υπερασπίζονται όπως μπορούν τις ιδέες του μπολσεβικισμού, τις ιδέες του Λένιν και του Τρότσκι, τις ιδρυτικές αρχές και θέσεις της Τρίτης και της Τέταρτης Διεθνούς, έτσι όπως αυτές εκφράζονται με το Μεταβατικό Πρόγραμμα, το πρόγραμμα της παγκόσμιας σοσιαλιστικής επανάστασης σε αυτήν εδώ την εποχή της πιο προχωρημένης αποσύνθεσης του καπιταλισμού και όλων των στηριγμάτων του.

Παρακάμπτοντας λοιπόν το κίνημα της Τέταρτης Διεθνούς, σύντροφοι, οι θέσεις σας παρακάμπτουν ένα σημαντικό μέρος των διασπασμένων δυνάμεων του μπολσεβικισμού. Και μαζί παρακάμπτουν επίσης και το Μεταβατικό Πρόγραμμα, το θεμέλιο μιας πραγματικής μπολσεβίκικης οργάνωσης, σήμερα. Παραβλέπουν δηλαδή ότι το πρόγραμμα αυτό και το σύνολο των ιδρυτικών βάσεων

της Τέταρτης Διεθνούς, αποτελούν την υψηλότερη ιστορική έκφραση του μπολσεβικισμού, "ενσωματώνουν την δράση, τις επαναστατικές παραδόσεις και κατακτήσεις όλων των ως τώρα Διεθνών, ολόκληρου του παγκόσμιου επαναστατικού εργατικού κινήματος".

Ακολουθώντας μιαν εκλεκτική κεντρίστικη κοπτοραπτική οι συντάκτες των θέσεών σας αρνούνται να στηριχτούν

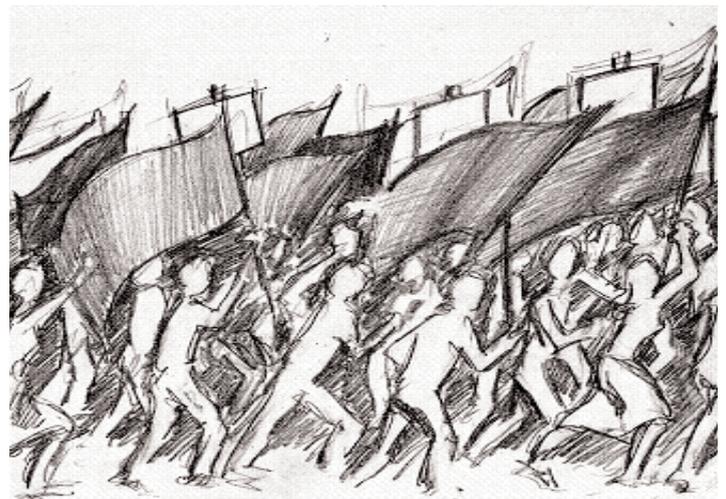
"στο θεωρητικό και ιδεολογικοπολιτικό κεντημένο" της Τέταρτης Διεθνούς, δηλαδή στο υψηλότερο σημείο της πάλης του μπολσεβικισμού, εναντίον της σταλινικής εθνικορεφορμιστικής αναστήλωσης του σαπισμένου καπιταλισμού. Και άθελά τους ασφαλώς, ορθώνουν νέα εμπόδια στην υπέρβαση της διάσπασης των δυνάμεων του διαρκοεπαναστατικού μπολσεβικισμού.

Ελπίζουμε η συνδιάσκεψή σας να εκτιμήσει την σοβαρότητα αυτού του λάθους και να το διορθώσει με τρόπο λενινικό, δηλαδή με μπολσεβίκικο τρόπο. Αναγνωρίζοντας ότι η Ενιαία Επαναστατική Οργάνωση όλων των κομμουνιστών διεθμιστών και η νέα Κομμουνιστική Διεθνή του 21ου αιώνα θα στηριχτεί αναπόφευκτα στις μπολσεβίκικες ιδεολογικοπολιτικές και προγραμματικές κατακτήσεις της Κομμουνιστικής Αντιπολίτευσης και της Τέταρτης Διεθνούς, που αποτελούν την συνέχεια των 4 πρώτων Συνεδρίων της 3ης Διεθνούς, την συνέχεια του κόκκινου Οκτώβρη και της ΕΣΣΔ.

Με άλλα λόγια σύντροφοι η αναγέννηση και ανασύνταξη του κομμουνιστικού και του εργατικού κινήματος απαιτεί την συνέχιση της ασυμφιλίωτης πάλης των ενωμένων μαρξιστών επαναστατών (λενινιστών - τροτσκιστών) ως την οριστική συντριβή και εκμηδένιση των υπολειμμάτων της ψευτοκομμουνιστικής σταλινικής μαφίας που διέλυσε το κομμουνιστικό κίνημα και την ΕΣΣΔ στο όνομα του "μαρξισμού - λενινισμού". **Την αντεπανάστατική αυτή μαφία και όλους τους ψευτομαρξιστές αναθεωρητές μόνο οι ενωμένες δυνάμεις των μπολσεβίκικων ιδεών του Λένιν και του Τρότσκι μπορούν να τους συντρίψουν, με οδηγό τις διαρκοεπαναστατικές θέσεις του Απρίλη του 1917.**

Πάνω σ' αυτή τη βάση, η Κίνησή μας είναι πρόθυμη να συμμετάσχει και να συμβάλει σ' έναν ανοικτό μαρξιστικό διάλογο, **συνδυασμένο με την κοινή δράση για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, ταξικής απερίθωτης, διάλογο λενινικής ιδεολογικής πάλης και μπολσεβίκικης ενοποίησης όλων των κομμουνιστών - διεθμιστών, εθνικά και παγκόσμια.**

Η Οργανωτική Επιτροπή
της Κίνησης Εργατικής Δημοκρατίας



ΤΑ “ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ” ΚΑΙ Η ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΕΑΜ - ΕΛΛΑΣ

"... Με κάθε μέρα που περνάει θα φανερώνεται πως εκείνο που διακηρύζανε ευθύς από την αρχή οι κομμουνιστές - διεθνιστές, πως ο "εθνικοαπελευθερωτικός" αγώνας δεν επρόκειτο να δώσει στις λαϊκές μάζες τη λευτεριά αλλά να τους αλλάξει δεσμά και δεσμοφύλακες, αποτελεί τη μόνη αντικειμενική αλήθεια..." (Κόμμα Κομμουνιστών - Διεθνιστών Ελλάδας, 30-11-44).

Στα μέσα του περασμένου Γενάρη, δύο οργανώσεις που επικαλούνται τον επαναστατικό μαρξισμό, η ΟΚΔΕ - Σπάρτακος και το "Κόκκινο", συνδιοργάνωσαν ανοιχτή συζήτηση, σε αίθουσα του Πολυτεχνείου, με θέμα τα "Δεκεμβριανά του 1944".

Θέμα τεράστιας σημασίας, ασφαλώς, που διατηρεί πάντα την επικαιρότητά του, δεδομένου ότι πρόκειται για την απαρχή της ήττας και της σφαγής του εργατο-λαϊκού επαναστατικού κινήματος του ΕΑΜ - ΕΛΛΑΣ. Ενός κινήματος που ενώ είχε την εξουσία στα χέρια του, η ηγεσία του το οδήγησε τελικά στη συντριβή και την υποταγή. Όμως, μέχρι σήμερα, 63 χρόνια μετά, εξακολουθεί να καλύπτεται η αλήθεια για τις πραγματικές αιτίες αυτής της ήττας, κάτω από έναν όγκο συσσωρευμένης ψευτιάς, υποκριτικής λαθολογίας, παραπλανητικής "αυτοκριτικής" και παρερμηνείας.

Η αποκάλυψη, επομένως, ολόκληρης της αλήθειας, δεν μπορεί παρά να είναι το πολιτικό χρέος των μαρξιστών επαναστατών. Γι' αυτό και πιστεύουμε ότι θα έπρεπε, όλες οι οργανώσεις που αναφέρονται στον επαναστατικό μαρξισμό, να συμφωνήσουν και να οργανώσουν μαζί την αναγκαία έρευνα και ανάδειξη της ιστορικής αλήθειας, όχι μόνο για τα "Δεκεμβριανά", αλλά για ολόκληρο το εργα-

τολαϊκό επαναστατικό κίνημα του 1941 - 49 και για την κατάληξή του. Έτσι ώστε οι νέες γενιές των αγωνιστών της εργατικής τάξης και της νεολαίας, πληροφορημένες σωστά, να αντλήσουν τα αναγκαία διδάγματα για τους επερχόμενους ταξικούς αγώνες. Μ' αυτό το σκοπό, η μικρή εφημερίδα μας, με αφορμή την επέτειο της "Δεκεμβριανής" σύγκρουσης, θα δώσει συνέχεια στη συζήτηση που άρχισαν οι προαναφερθείσες δύο οργανώσεις και θα επιχειρήσει να ανοίξει ολόκληρο το φάκελο της ήττας του ΕΑΜ - ΕΛΛΑΣ. Επιδιώκοντας να προκαλέσει έναν γόνιμο δημόσιο διάλογο μεταξύ όλων των οργανώσεων που επικαλούνται τον επαναστατικό μαρξισμό.



Αναπάντητη Πρόταση Συζήτησης

Πρόταση συνέχισης της συζήτησης για την ήττα της επανάστασης 1944-49

Προς τις οργανώσεις
"Κόκκινο"
"ΟΚΔΕ - Σπάρτακος"

Συντρόφισσες - σύντροφοι,
Εκτιμούμε ότι η πρωτοβουλία διοργάνωσης ανοιχτής συζήτησης για τα "Δεκεμβριανά" και στην ουσία για την προδοσία και την σφαγή της εργατο-λαϊκής επανάστασης του 1944- 49 ήταν μια σωστή πολιτική κίνηση εκ μέρους σας. Αν είναι κάποιοι που πρέπει και μπορούν να αναδείξουν το σπουδαίο αυτό ζήτημα είναι μόνο οι τροτσκιστές. Και δυστυχώς με πολύ μεγάλη καθυστέρηση.

Θεωρούμε όμως ότι η εκδήλωσή σας αυτή ήταν πολύ βεβιασμένη και απροετοίμαστη και η συζήτηση πολύ πρόχειρη και επιφανειακή. Με αποτέλεσμα να μείνουν αναπάντητα τα σοβαρότερα ερωτήματα. Όπως:

1. Ποιος ήταν ακριβώς ο χαρακτήρας αυτής της πνιγμένης επανάστασης;
2. Ποιες ήταν οι επιδιώξεις της σοβιετικής γραφειοκρατίας και της νεοροφορμιστικής ηγεσίας του ΚΚΕ.; Οι γενικόλογες καταγγελίες δεν δίνουν απάντηση πειστική.

3. Αντιπροσώπευε πράγματι κάποιο είδος "επαναστατικού κράτους" η σταλινική εθνικοενοτική κυβέρνηση του βουνού, όπως υποστήριξε ο κεντρικός εισηγητής σας και ποιες δυνάμεις συγκροτούσαν αυτό το "κράτος";

4. Τι ακριβώς αντιπροσώπευαν οι αντιδράσεις των καπεταναίων και των φιλελεύθερων αξιωματικών του ΕΛΛΑΣ απέναντι στην συμφωνία του Λιβάνου;

5. Ποια ήταν και ποια θα έπρεπε να είναι η πολιτική και τακτική των κατασυκοφανημένων και καταδιωγμένων υπολειμμάτων του τροτσκισμού απέναντι στο ΕΑΜ - ΕΛΛΑΣ, ύστερα από την εξόπτωση της ηγεσίας τους και των περισσότερων στελεχών τους;

6. Δικαιώθηκαν ή όχι οι θέσεις των πρωτεργατών της 4ης Διεθνούς στη χώρα μας απέναντι στους σταλινικούς εθνικοενορμιστές αναθεωρητές

7. Τι απέδειξαν τελικά τα γεγονότα σχετικά με τον αρχειομαρξισμό, τους οπαδούς των ηττοπαθών θεωριών του "κρατικού καπιταλισμού" και τους ντεφειτιστές (Στίνας κλπ);

8. Ποια μαθήματα έχουμε βγάλει από την τραγική αυτή ήττα και πως τα αξιοποιούμε στη σημερινή πολιτική μας για το ξεπέρασμα της πολυδιάσπασης του κινήματος της 4ης Διεθνούς και για την ανασύνταξη ολόκληρου του προδομένου κομμουνιστικού κινήματος;

Τα ερωτήματα αυτά δεν απαντήθηκαν δυστυχώς. Αντίθετα δόθηκε η δυνατότητα σε κάποιους "νεο-αριστερούς" αδαείς και συγχυσμένους "εθνικοκομμουνιστές" να σπείρουν την σύγχυσή τους, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να βάζουν διλήμματα για τον αληθινό ρόλο του Ν. Ζαχαριάδη (Κούτβη) και για το εάν "ήταν μήπως καλύτερα που χάσαμε" και άλλα τέτοια!!

Ελπίζουμε να συμφωνήσετε μαζί μας ότι η πρωτοβουλία σας αυτή φανέρωσε αναμφισβήτητα την ανάγκη να συνεχιστεί η συζήτηση που ανοίξατε, αλλά καλύτερα οργανωμένη και προετοιμασμένη και απ' όλους όσους ενδιαφέρονται.

Γι' αυτό σας προτείνουμε τον σχηματισμό μιας Επιτροπής εκπροσώπων των ενδιαφερόμενων τροτσκιστικών οργανώσεων αλλά και ανένταχτων επαναστατών μαρξιστών, η οποία θα αναλάβει την διοργάνωση αυτής της πολύ σημαντικής συζήτησης που πρέπει ασφαλώς να προβληθεί και από τα έντυπά μας.

Αθήνα 30/1/2007

Η Οργανωτική Επιτροπή
της Κίνησης Εργατικής Δημοκρατίας
και Ανασύνταξης της 4ης Διεθνούς

Η παραπάνω πρόταση έγινε στο τέλος του Γενάρη αλλά ποτέ δεν απαντήθηκε

Οι αιτίες της σύγκρουσης

Στην εκδήλωση της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος και του "Κόκκινου", κεντρικός ομιλητής για τα "Δεκεμβριανά" ήταν ο Δ. Λιβιεράτος, αξιωματικός του ΕΛΛΑΣ της Αθήνας και μέλος του ΕΑΜ. Η εισήγησή του άρχισε με τα εξής:

"Τα Δεκεμβριανά του 1944 ήταν μια από τις πιο σκληρές περιόδους στην ιστορία της χώρας μας. Ουσιαστικά μιλάμε για μια επανάσταση, η οποία ήταν, κατά τη γνώμη μου προσχεδιασμένη για να χαθεί".

Την άποψή του αυτή ο Δ. Λιβιεράτος την στηρίζει σε ορισμένα γεγονότα, όπως θα δούμε στο δεύτερο μέρος του άρθρου που θα δημοσιευθεί σε επόμενο τεύχος.

Προηγουμένως όμως ας δώσουμε το λόγο στον Νίκανδρο Κεπέση, μέλος της Κ.Ε. του ΚΚΕ, από το 1950 και καπετάνιος του ΕΛΛΑΣ Πειραιά. Στο βιβλίο του: **"Ο Δεκέμβρης του 1944"** στη σελίδα 153, γράφει:

"Οχι! Δεν μπορούσαμε να κάνουμε άλλη παραχώρηση σε τόσο ύπουλους δόλιους και αμείλικτους εχθρούς.

Η Δεκεμβριανή Αντίσταση μας επιβλήθηκε απ' αυτούς: τους Άγγλους ιμπεριαλιστές, τη δοσίλογη δεξιά, τον Γ. Παπανδρέου. Εκεί που είχαν οδηγηθεί τα πράγματα, μπροστά στο αμείλικτο δίλημμα που βρέθηκε η ηγεσία του εαμικού και γενικότερα του

αριστερού κινήματος, η αντίσταση του λαού ήταν η μοναδική πατριωτική αντιμετώπιση της κατάστασης. Όποιος καλοπροαίρετος ερευνητής εκείνης της περιόδου δεν μπόρεσε να το κωνέψει αυτό, σημαίνει πως δεν κατάλαβε τίποτε από την ουσία του προβλήματος... Η Αντίσταση των 33 ημερών, παρά τις όποιες αδυναμίες και λάθη μας, ξεσήκωσε συνειδήσεις και διαμαρτυρίες σ' όλο τον κόσμο και ξεσκέπασε σ' όλη την έκτασή τους, τους εγκληματικούς σκοπούς του ιμπεριαλισμού στη χώρα μας και γενικότερα. Αντίθετα η χωρίς μάχη παράδοση των όπλων θα είχε ανυπολόγιστης σημασίας καταστροφικές συνέπειες ηθικά, πολιτικά, οργανωτικά, σε βάρος του δημοκρατικού κινήματος..."

Τις απολογητικές αυτές αράδες αξίζει σίγουρα να τις προσέξουμε ιδιαίτερα και να τις συγκρατήσουμε στο νου μας, σημειώνοντας ταυτόχρονα ότι το πολυσέλιδο βιβλίο του Ν. Κεπέση έχει εκδοθεί από τον επίσημο εκδοτικό μηχανισμό του ΚΚΕ, τη **"Σύγχρονη Εποχή"**. Εκφράζει δηλαδή, το βιβλίο αυτό, την επίσημη γραμμή της σταλινικής ηγεσίας του ΚΚΕ.

Την ίδια αυτή πολιτική γραμμή που υποστήριζε το επίσημο όργανο της Κ.Ε. του ΚΚΕ, ο "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ", λίγες μόνο μέρες πριν από το ματοκύλισμα του εργατο-λαϊκού συλλαλητηρίου, στις 3 Δεκέμβρη του '44.

Σ' ένα από τα πολιτικά άρθρα του "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ", που συγκέντρωσε ο Κ. Καραγιώργης, σε μπροσούρα, με τον τίτλο "Γύρω από το Δεκέμβρη", διαβάζουμε: **"Θέλετε να διαλυθεί ο ΕΛΛΑΣ στις 10 Δεκεμβρίου; Θα διαλυθεί, αλλά να διαλυθούν και όλα τα εθελοντικά σώματα. Απάνω σ' αυτή τη βάση συ-**

γκροτήθηκε η εθνική κυβέρνηση. Και να δικαστούν ραγδαία οι μεγάλοι δοσίλογοι. Αυτή ήταν η συμφωνία μας, αυτό ζητάει ο λαός.

Αν, κύριοι αντιδραστικοί, δεν θέλετε να διαλυθούν όλα τα εθελοντικά σώματα, αν δεν θέλετε να αφοπλίσετε την χρεοκοπημένη εθνικά χωροφυλακή, αν δεν θέλετε να δικαστούν αμέσως οι μεγάλοι δοσίλογοι, θα πει ότι περνάτε για βλάκα τον ελληνικό λαό. Του ζητάτε τα όπλα του για να



τα παραδώσετε στους δήμιους του. Του ζητάτε να μπει μόνος του στο χειρότερο ζυγό απ' όσους γνώρισε ποτέ.

Ξέρουμε πως απειλείτε τον ελληνικό λαό και τις εθνικές του δυνάμεις με εμφύλιο πόλεμο τη "μοιραία ημέρα" της 10ης Δεκεμβρίου, ίσως και πρωτότερα. Ξέρουμε ότι ετοιμάζετε με όλη τη φλόγα της μαύρης ψυχής σας αυτό τον εμφύλιο πόλεμο. Ο ελληνικός λαός και οι εθνικές του οργανώσεις σας περιμένουν ήρεμα, με την ηρεμία της σιγουριάς και της δύναμης.

Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα! Και θα έχετε ακέραιη την ευθύνη απέναντι του έθνους και της ιστορίας του". ("Ποιος θέλει τον εμφύλιο πόλεμο;" "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ", 30 του Νοέμβρη 1944).

Αυτά και πολλά άλλα, ίδιας σημασίας, έγραφαν και υποστήριζαν οι συντάχτες του "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ" και ηγέτες του ΚΚΕ, τρεις μόνο μέρες πριν από τη σφαγή το όπλου εργατολαϊκού συλλαλητηρίου, στην πλατεία Συντάγματος!



Από σελίδα 11

Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι άνθρωποι αυτοί εμφανίζονταν και θεωρούνταν ως κομμουνιστές ηγέτες και μιλούσαν εξ' ονόματος του "μαρξισμού - λενινισμού"!

Ενώ λοιπόν οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές μαζί με τη ντόπια κεφαλαιοκρατία και τα κοινωνικά αποβράσματα της, ετοιμάζονταν ανοιχτά να επιτεθούν και να σφάξουν τον εκμεταλλεόμενο λαό της Αθήνας και του Πειραιά, οι σταλινικοί ηγέτες οργάνωναν ειρηνικά συλλαλητήρια για να πιάσουν τα αντρίκελα της κυβέρνησης να εφαρμόσουν τις κατάπτυστες εθνικο-ενωτικές συμφωνίες του Λιβάνου και της Καζέρτας. Και καθιστούσαν την αστική αντίδραση υπεύθυνη "απέναντι στο έθνος και την ιστορία

του" αν αποφάσιζε να εξαπολύσει τον εμφύλιο πόλεμο!

Ωστόσο, εκτός από τους σταλινικούς εθνικο-κομμουνιστές, αυτούς τους πιστούς συμμάχους των "δημοκρατών" αγγλοσαξόνων ιμπεριαλιστών, υπήρχαν και οι διεθνιστές κομμουνιστές, οι τροτσκιστές, αυτοί που ποτέ δεν έπαψαν να λένε την αλήθεια στους εργάτες και στο λαό, με την καθαρή επαναστατική γλώσσα του Λένιν και του Τρότσκι.

Αντίθετα λοιπόν από τον σταλινικό "Ριζοσπάστη", ο "Διεθνιστής" των τροτσκιστών, το όργανο του Κόμματος Κομμουνιστών - Διεθνιστών Ελλάδας, στις 30 Νοέμβρη του '44, κυκλοφόρησε με κύριο άρθρο: Οι "ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ".

Ένα άρθρο που δυνάμωσε βέβαια την αντιτροτσκιστική - αντεπαναστατική

λύσσα των σταλινικών ηγετών, επειδή, με βάση τα γεγονότα, αποδείκνυε ότι η σταλινική πολιτική της συνεργασίας των τάξεων, οδήγησε στην αντικατάσταση της γερμανο-ιταλικής κατοχής με την αγγλο-αμερικάνικη κατοχή και την αναστύλωση της διαλυμένης καπιταλιστικής εξουσίας.

Κάθε εργάτης αγωνιστής, κάθε κομμουνιστής, που θέλει να μάθει την αλήθεια για τα "Δεκεμβριανά" και για τον εμφύλιο πόλεμο και την ήττα του ΕΑΜ - ΕΛΛΑΣ, πρέπει προσεκτικά να μελετήσει το μαρξιστικό αυτό άρθρο, που το αναδημοσιεύουμε ολόκληρο, στη συνέχεια.

Όμως είμαστε μόνο στην αρχή της έρευνας που ξεκινήσαμε. Και καλούμε κάθε επαναστάτη που διαθέτει αρχείο να συμβάλει όπως μπορεί.

ΟΙ "ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ"

Από τον "ΔΙΕΘΝΙΣΤΗ"

Όργανο της Κ.Ε. του Κόμματος Κομμουνιστών - Διεθνιστών Ελλάδος (Τμήμα της 4ης Διεθνούς)

Φύλλο 20 - 30 Νοέμβρη 1944

Η πραγματικότητα, στυγνή, ωμή, σκληρή, προβάλλει ξεσκίζοντας τον πέπλο των αυταπατών και αποκαλύπτοντας το μύθο της "εθνικής απελευθέρωσης". Πάνω στο λιθόστρωτο τον κρότο των βημάτων των στρατευμάτων κατοχής του γερμανικού ιμπεριαλισμού τον αντικατάστησε ο κρότος των βημάτων του στρατού του αγγλοσαξονικού ιμπεριαλισμού. Οι γερμανικές λόγχες παρακωρήσανε τη θέση τους στις εγγλέζικες. Η μια κατοχή διαδέχτηκε την άλλη. Αυτό ήταν το τελικό αποτέλεσμα ενός αγώνα που ο τόπος αυτός πλήρωσε με αίμα και με πρωτάκουστες θυσίες!

Τα καθεστώτα αγγλοαμερικανικής κατοχής, αυτά είναι εκείνα με τα οποία έχουν τώρα να παλέψουν οι λαοί που "απελευθερώνονται" μέσα στην Ευρώπη. Οι "απελευθερωμένοι" εναντίον των "απελευθερωτών" τους! Πού ακούστηκε ποτέ τέτοια αχαριστία; Αλλά και τότε απελευθερωτές προσήλθανε φέρνοντας σαν μόνο δώρο καινούργια δεσμά;

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ - ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
(ΤΜΗΜΑ 4^Η ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

ΧΡΟΝΟΣ Β'	ΦΥΛΛΟ 20	30 ΝΟΕΜΒΡΗ 1944	ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΔΡΑΧ. 200 ΔΙΕΚΑΤΟΜ.
-----------	----------	-----------------	------------------------------

ΟΙ "ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ",

«Οι προλετάρια δεν έχουν πατρίδα!»
МАРС - ЕНІТКАС

«Νά μετατρέψουμε τόν ιμπεριαλιστικό πόλεμο σ'εμφύλιο!»
ΛΕΝΙΝ

«Η πραγματικότητα στυγνή, ωμή, σκληρή προβάλλει ξεσκίζοντας τον πέπλο των αυταπατών και αποκαλύπτοντας το μύθο της "εθνικής απελευθέρωσης". Πάνω στο λιθόστρωτο τον κρότο των βημάτων των στρατευμάτων του στρατού του αγγλοσαξονικού ιμπεριαλισμού τον αντικατάστησε ο κρότος των βημάτων του στρατού του αγγλοσαξονικού ιμπεριαλισμού. Οι γερμανικές λόγχες παρακωρήσανε τη θέση τους στις εγγλέζικες. Η μια κατοχή διαδέχτηκε την άλλη. Αυτό ήταν το τελικό αποτέλεσμα ενός αγώνα που ο τόπος αυτός πλήρωσε με αίμα και με πρωτάκουστες θυσίες!

Τά καθεστώτα αγγλοαμερικανικής κατοχής, αυτά είναι εκείνα με τα οποία έχουν τώρα να παλέψουν οι λαοί που "απελευθερώνονται" μέσα στην Ευρώπη. Οι "απελευθερωμένοι" εναντίον των "απελευθερωτών" τους! Πού ακούστηκε ποτέ τέτοια αχαριστία; Αλλά και τότε απελευθερωτές προσήλθανε φέρνοντας σαν μόνο δώρο καινούργια δεσμά; Τί συμβαίνει αυτή τη στιγμή στη γέρικη ήπειρό μας; Αρχίζει η δεύτερη πράξη του μεγάλου δράματος. Οι Αγγλο-αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, αφού πληγώσανε καιρία τον πολεμικό τους αντίπαλο στρέφονται τώρα ενάντια στο κίνημα των μαζών, που ζητάνε ψωμί, λευτεριά και ειρήνη, και που απειλεί στην ανάπτυξή του να παρασύρει το σάπιο οικοδόμημα του ευρωπαϊκού καπιταλισμού και να μεταδώσει την πυρκαγιά της επαναστασης και στον υπόλοιπο κόσμο. Το κίνημα αυτό πρέπει να τιθασευτεί, να δαμασθεί, να τσακιστεί στο τέλος για να μπορέσει να

τρέχουν κάθε φορά, ύπουργοι, πολιτικοί άρχηγοι και ύπευθυνοι κυβερνήτες για να δεχτούν τις εντολές του και να λύσει τις μεταξύ τους διαφορές. Μ' αυτόν η κυβέρνηση συνεργάζεται για την αναστύλωση του κράτους, δηλαδή της υλικής βίας της κεφαλαιοκρατίας πάνω στις μάζες. Αυτός απαγορεύει τις συγκεντρώσεις και τις διαδηλώσεις στην "ελευθερία" πιά Ελλάδα και με τις πλάτες αυτού του "άρχοντα" να περιορίζονται οι ελευθερίες που οι λαϊκές μάζες κατάχτησαν με την κατάλυση του καθεστώτος της γερμανικής κατοχής.

Οι μεγάλοι μας φίλοι και σύμμαχοι είναι πολύ λίγο τέτοιοι για τους εργαζομένους της χώρας μας. Αν οι γερμανοί ιμπεριαλιστές τους καταδικάσανε στο θάνατο από την πείνα, οι έγγλέζοι διάδοχοί τους ετοιμάζονται σε συνεργασία με τη φιλία και υποχείριά τους ελληνική κεφαλαιοκρατία να τους ξεοτώσουν στα διάφορα πολεμικά μέτωπα, να τους στείλουν να σφαγούν και στη χώρα ακόμα του Ανατέλλοντος Ήλιου. Το θάνατο σκορπίσαν οι πρώτοι, το θάνατο θα σκορπί-

Στάλιν-Τσούρτλφ στη σφαίρα της άγγλικής έπαιρξης!

Με κάθε μέρα που περνάει θα γίνεται και φανερότερος ο ρόλος των έγγλέζων ιμπεριαλιστών στη χώρα μας. Με κάθε μέρα που περνάει θα δείχνεται πως δεν μπορούσαν νάμνη ελευθερωτές αυτοί που καταπιέζονε εκατοντάδες εκατομμύρια άποικιακών σκλάβων. Με κάθε μέρα που περνάει θα αποκαλύπτεται η άτιμία, η φευδία και η προδοσία όλων εκείνων που τους παρουσιάζουν σαν μεγάλους φίλους μας και προοτάτες, δηλαδή όλων των κομμάτων άρχιζοντας από τη δεξιά και φθάνοντας ως το σταλινικό κόμμα.

Με κάθε μέρα που περνάει θα φανερώνεται πως εκείνο που διακηρύζανε εϋθώς απ' την αρχή οι κομμουνιστές-διεθνιστές, πως ο "εθνικοαπελευθερωτικός" αγώνας δεν έπρεπε να δώσει στις λαϊκές μάζες τη λευτεριά αλλά να τους άλλαξει δεσμά και δεσμοφύλακες, αποτελεί τη μόνη αντικειμενική αλήθεια.

Και το ελληνικό προλεταριάτο με την ίδια του την πείρα θα πεισθεί πως ο αγώνας του για την ταξική του απελευθέρω-

Τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στη γέρικη ήπειρό μας; Αρχίζει η δεύτερη πράξη του μεγάλου δράματος. Οι Αγγλο-αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, αφού πληγώσανε καιρία τον πολεμικό τους αντίπαλο στρέφονται τώρα ενάντια στο κίνημα των μαζών, που ζητάνε ψωμί, λευτεριά και ειρήνη, και που απειλεί στην ανάπτυξή του να παρασύρει το σάπιο οικοδόμημα του ευρωπαϊκού καπιταλισμού και να μεταδώσει την πυρκαγιά της επαναστασης και στον υπόλοιπο κόσμο. Το κίνημα αυτό πρέπει να τιθασευτεί, να δαμασθεί, να τσακιστεί στο τέλος για να μπορέσει να

σωθεί ο καπιταλισμός! Μια δραματική πάλη διεξάγεται τον τελευταίο καιρό μέσα στις χώρες που "απελευθερώθηκαν". Πάλι ανάμεσα στις εργαζόμενες μάζες που παρ' όλο το εθνικιστικό και συμφιλιοτικό πνεύμα, το οποίο τους έχουν καλλιεργήσει τα κόμματα της 2ης και 3ης Διεθνούς και την καταπρόδοσή τους από μέρους τους, απρώνονται από το ίδιο τους το ένστικτο να μην καταθέσουν τα όπλα που έχουν στα χέρια τους, αλλά να τα διατηρήσουν για να τα στρέψουν

Στη Σελίδα 13
Μάης 2007

Η ΠΑΛΗ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ

Από τον "ΔΙΕΘΝΙΣΤΗ"

Όργανο της Κ.Ε. του Κόμματος
Κομμουνιστών - Διεθνιστών Ελλά-
δος (Τμήμα της 4ης Διεθνούς)
Φύλλο 12 - 28 Μάη 1944

Στο σφαγείο της Καισαριανής διακόσιοι αγωνιστές θερίστηκαν το ματωμένο πρωινό της φετινής Πρωτομαγιάς από τα πολυβόλα των δημίων του γερμανικού ιμπεριαλισμού και της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας. Ήσαν οι τελευταίοι που είχαν απομείνει από την ηρωική φάλαγγα των θυμάτων της τεταρτοαυγουστιανής τυραννίας, οι τελευταίοι από τις χιλιάδες αγωνιστές που η ελληνική κεφαλαιοκρατία κρατώντας τους στην Ακροναυπλία και στα νησιά τους παράδωσε στους δήμιους του γερμανοϊταλικού ιμπεριαλισμού, για να πεθάνουν ή να εκτελεστούν στα στρατόπεδα των Τρικάλων, της Λάρισας και τέλος στον τάφο αυτό των ζωντανών νεκρών που λέγεται Χαϊδάρι.

Χωρισμένοι σε ομάδες από 20 οι αγωνιστές αυτοί που ο καθένας τους είχε 8 χρόνια συνεχώς στα κάτεργα, αποκαλύψανε και με το θάνατο τους όχι μόνο το τραγικό μεγαλείο της θυσίας τους αλλά και το βαθύ ιστορικό της νόημα. Η πρώτη ομάδα με τις γροθιές σηκωμένες, τα κεφάλια ψηλά, κοιτάζοντας περήφανα μπροστά τους - προς τη ζωή που τόσο τιμήσανε - τραγουδάνε τον ύμνο της Διεθνούς: "Εμπρός της γης οι κολασμένοι...". Ένας αρχίζει να μιλάει γερμανικά στους Γερμανούς στρατιώτες: "Αδέλφια είστε κι εσείς σκλάβοι του κεφαλαίου.

Κάτω οι πόλεμοι κι οι πατρίδες των καπιταλιστών. Ζήτω η 4η Διεθνής που θα πραγματοποιήσει την επανάσταση...". Δεν πρόφτασε να τελειώσει και τα πολυβόλα θερίζουνε τους 20 ηρωικούς μαχητές της παγκόσμιας επανάστασης για το σοσιαλισμό... Οι άλλες 9 ομάδες η μια ύστερ' απ' την άλλη προχωρούνε κι αυτές με θάρρος. Αλλ' ούτε μπροστά στο θάνατο δεν φωνάζουνε τη μεγάλη αλήθεια, δεν ζητωκραυγάζουνε την περήφανη ιδέα που της αφιερώσανε τη ζωή τους: Τραγουδούν τον εθνικό ύμνο κι όχι τον ύμνο της Διεθνούς. Ενώ πεθαίνανε κι αυτοί στην Ακροναυπλία και στα νησιά σαν κομμουνιστές, ενώ σαν κομμουνιστές σύρθηκαν απ' το Χαϊδάρι για την εκτέλεση, όμως δεν ζητωκραύγασαν όπως οι πρώτοι για τον κομμουνισμό αλλά για την πατρίδα! Ναι, την πατρίδα των Ελλήνων καπιταλιστών!

Η πρώτη ομάδα ήταν οι κομμουνιστές - διεθνιστές μέλη και οπαδοί του κόμματος μας και της 4ης Διεθνούς: Ανάμεσα τους ήσαν στελέχη σαν το Χρ. Σούλα, το Γ. Κρόκο, τον Πανταζή, το Γιαννακουρέα. Οι άλλες ομάδες ήσαν μέλη και οπαδοί του σταλινικού ΚΚΕ, θλιβερά θύματα του σοσιαλ-πατριωτισμού, που είχανε εγκαταλείψει την κόκκινη σημαία της τάξης μας και είχανε παρασυρθεί κάτω απ' τη σημαία των πατρίδων και των πολέμων, κάτω απ' τη σημαία των ντόπιων και ξένων καπιταλιστών...

Σχεδόν ένα χρόνο πριν, στις 6 Ιούνη του 1943 άλλοι 106 αγωνιστές από το στρατόπεδο της Λάρισας στήθηκαν στο Νεζερό μπροστά στα πολυβόλα του ιταλικού ιμπεριαλισμού. Παλιοί επίσης αγωνιστές από την Ακροναυπλία και τα νησιά οι 106 του Νεζερού έπεσαν χωρισμένοι, όπως και στην Καισαριανή, από τα ίδια ορόσημα του ταξικού αγώνα. Οι λίγοι τεταρτοδιεθνιστές μ' επικεφαλής τον αρχηγό του ελληνικού κομμουνισμού, το θεμελιωτή του κόμματός μας Παντελή Πουλιόπουλο, το Γ. Ξυπόλητο, το Ν. Γιαννακό, το Γ. Μακρή, έπεσαν με τα κόκκινα χρώματα του επαναστατικού αγώνα που τόσο ψηλά κράτησαν παλεύοντας 25 χρόνια, οι άλλοι οι οπαδοί του σταλινισμού έπεσαν κι εκεί με τα γαλάζια χρώματα της πατρίδας των Ελλήνων καπιταλιστών.

Είχε μιλήσει τότε ο Πουλιόπουλος ιταλικά στους Ιταλούς φαντάρους, προτρέποντας τους σε εξέγερση ενάντια στους ιμπεριαλιστές και προλέγοντας τους προφητικά την επερχόμενη θύελλα των προλεταρια-



κών επαναστάσεων που θα 'σπάζε τα πολεμικά μέτωπα και θα 'κανε τους ιμπεριαλισμούς να καταρρέουν σαν πύργοι από τραπουλόχαρτα. Ο ιταλικός ιμπεριαλισμός, ένα μήνα ύστερ' απ' το Νεζερό, σωριάστηκε σ' ερείπια κάτω από την εξέγερση των Ιταλών προλεταρίων. Τώρα είναι η σειρά του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Τα λυσσασμένα σκυλιά του Χίτλερ, τ' ανθρώπινα χτήνη των S.S. στα οποία στηρίζεται ο γερμανικός ιμπεριαλισμός, χτυπάνε με μανία τους αγωνιστές του εργατικού κινήματος μέσα σ' όλη την Ευρώπη και στην ίδια τη Γερμανία. Γερμανοί στρατιώτες κι εργάτες, ηρωικοί μαχητές της προλεταριακής επανάστασης πέφτουνε κάτω απ' το τσεκούρι των δημίων τους. Κι όσο σηκώνεται μέσ' απ' τη θάλασσα των εργαζομένων της Γερμανίας και της κατεχόμενης Ευρώπης η τρομερή φοβέρα της επαναστατικής εξέγερσης, όσο αρχίζει ν' αναταράζεται το απέραντο στρατόπεδο των προλεταρίων, τόσο και πιο πολύ ο χιτλερισμός αισθάνεται το έδαφος να φεύγει κάτω απ' τα πόδια του και, αφρίζοντας από λύσσα, προσπαθεί σκορπώντας τον όλεθρο να κρατηθεί στη ζωή. Αλλά ο θάνατος που σκορπά γύρω τον έχει ζώσει τον ίδιο. Οι αγωνιστές της Ακροναυπλίας που έπεσαν στο Νεζερό και στην Καισαριανή δεν πεθαίνουν ποτέ. Ο ηρωικός τους θάνατος είναι σάλπισμα ζωής για την τάξη, μας, είναι μήνυμα θανάτου για τους ιμπεριαλιστές. Κάθε λαχτάρα που φλογίζει τα τίμια στήθη εργάτη ή επανα-





Από σελίδα 14

στάτη διανοουμένου, κάθε δίκαιη οργή που τον συγκλονίζει, κάθε φωτισμένη σκέψη που του διαλύει τη σύγχυση, δίνουνε κι από ένα καινούριο αγωνιστή, σηκώνουνε τη σιδερένια γροθιά της επανάστασης πάνω από εθνικά σύνορα και πατρίδες ενάντια στον πόλεμο και για τη σοσιαλιστική επανάσταση.

Ζούμε κάτω από την αγριότερη τρομοκρατία που γνώρισε ποτέ η χώρα. Το πολυβόλο κι η αγχόνη θερίζουν τους αγωνιστές. Τρέμοντας μπροστά στη θύελλα των επαναστάσεων που έρχονται, η ελληνική κεφαλαιοκρατία και ο γερμανικός ιμπεριαλισμός επιχειρούνε να σκορπίσουνε την παγωνιά του θανάτου μέσα στην εργατική τάξη. Κανένας δεν μπορεί να 'ναι σίγουρος μπροστά στην τρέλα που έχει καταλάβει τους εκμεταλλευτές από τον κίνδυνο του κομμουνισμού. Όχι μονάχα η απλή διαμαρτυρία ή το δικαίωμα να ζητήσουνε αύξηση των ημερομισθίων, αλλά πηγαίνοντας απλώς στις δουλειές ή περπατώντας στο δρόμο οι εργαζόμενοι διατρέχουνε κάθε λεφτό τον κίνδυνο να συρθούνε στο Χαϊδάρι και στο εκτελεστικό απόσπασμα. Η μεγάλη αλήθεια, που χρόνια φωνάζουνε οι κομμουνιστές, βρίσκει την πιο τραγική της επαλήθευση στις ημέρες μας: Στο πρόσωπο των κομμουνιστών χτυπιέται η εργατική τάξη - χτυπιέται το μέλλον της, οι πόθοι κι οι ελπίδες της. Κανένας εργάτης, κανένας εκμεταλλευόμενος δεν μπορεί να διαφύγει τη μοίρα της τάξης του. Οι ώρες που περνάμε είναι γεμάτες από τα μεγαλειώδη ιστορικά πεπρωμένα της εργατικής τάξης. Ένα από τα δύο: Ή θα συνεχιστεί το καθεστώς της ταξικής κυριαρχίας με την εκμετάλλευση, την πείνα και τους πολέμους, ή θα γκρεμιστεί για να χτιστεί στα ερείπια του το καθεστώς της σοσιαλιστικής ευτυχίας. Ή δηλαδή καπιταλιστικό καθεστώς (ό-

Μάης 2007

πως κι αν τ' ονομάσουνε: βασιλεία, δημοκρατία, δικτατορία, λαϊκή δημοκρατία, φασισμό, λαοκρατία) ή σοβιετική σοσιαλιστική δημοκρατία των εργατών και των φτωχών χωρικών. Ένα λοιπόν από τα δυο τίθεται για κάθε εργάτη: Ή με τους εχθρούς του, εθελοντής σκλάβος, ή με την τάξη του στον κρίσιμο αγώνα για τη δική του εξουσία. Αυτή τη μεγάλη αλήθεια πρέπει να καταλάβει καλά κι ο τελευταίος εργάτης - σ' αυτή και μόνο βρίσκεται η σωτηρία του κι απ' αυτή την αλήθεια προσπαθούνε οι καπιταλιστές να τον αποσπάσουνε με το πολυβόλο και την αγχόνη, με την απάτη και το ψέμα. Για την τρομοκρατία η ελληνική κεφαλαιοκρατία συνεργάζεται σήμερα με τα S.S. και διαθέτει τους τσολιάδες. Για την απάτη χρησιμοποιεί άλλους πιο ύπουλους και πιο επικίνδυνους εχθρούς της εργατικής τάξης. Χρησιμοποιεί την ψεύτικη ελπίδα της εθνικής απελευθέρωσης, τις δόλιες υποσχέσεις των αγγλοαμερικάνων ιμπεριαλιστών και του Στάλιν, χρησιμοποιεί τους ντόπιους λακέδες της, τους πράκτορές της μέσα στις γραμμές μας σταλινικούς του ΚΚΕ. Αυτή η απάτη του "εθνικού απελευθερωτικού" αγώνα, η άτιμη ψευτιά ότι τάχα "έτσι θα τους τη σκάσουμε στο τέλος", αυτή είναι που έκανε τους ειλικρινείς οπαδούς του ΚΚΕ να εκτελούνται ζητωκραυγάζοντας υπέρ της... πατρίδας και όχι για την ιδέα που κλείνανε μέσα στην ψυχή τους κι αυτή είναι που παράσυρε τις μάζες των εκμεταλλευόμενων στις πόλεις και στα χωριά κάτω από την εθνικιστική σημαία του ΕΑΜ. Αυτή η απάτη είναι που και σήμερα ακόμα παρασύρει πολλούς ειλικρινείς οπαδούς του κομμουνισμού στις γραμμές της προδοσίας, στις γραμμές του ταξικού εχθρού που τους οδηγεί το μίσος που λέγεται σταλινισμός.

Αυτό το αναίσχυντο κόμμα, εκμεταλλευόμενο την παλιά ηρωική παράδοση και την ακτινοβολία της Σοβιετικής Ένωσης, παράσυρε τις μάζες που τις κινούσε το μίσος τους στους καπιταλιστές και η συμπάθεια τους στο εργατικό κράτος, τα μίσος τους στον πόλεμο και οι πόθοι τους για το σοσιαλισμό, τις παράσυρε σ' έναν αγώνα εθνικιστικό, που σκόρπισε τον όλεθρο για να τις παραδώσει αποπλησμένες, απογοητευμένες, συγχυσμένες στους κεφαλαιοκράτες.

Αυτό το κόμμα, που μισεί όπως κι ο Στάλιν, όπως κι οι Αγγλοαμερικάνοι και οι Έλληνες κεφαλαιοκράτες την επανάσταση, άναψε τη φωτιά του εθνικιστικού ανταρτοπόλεμου, όπλισε συμμορίες στις πόλεις, οργάνωσε ατομικές δολοφονίες, έκαμε βαρβαρότητες ανήκουστες στιγματίζοντας δυστυχισμένες γυναίκες, θύματα της κοινωνίας των εκμεταλλευτών που πουλούσανε το κορμί τους στους γερμανοίταλους, ρεζίλεψε την ιδέα του κομμουνισμού με τις μέθοδες πάλης μικροαστικού φανατισμού εντελώς ξένες προς το μεγαλείο του προλεταριακού αγώνα, με τη συκοφαντία και την ατομική τρομοκρατία εναντίον κάθε στοιχείου που διαφωνούσε μαζί του, αυτό λοιπόν το κόμμα που, μονοπωλώντας τον πατριωτισμό ακόμα, έβαλε τους οπαδούς του να χτυπιούνται με τους εδεσίτες του Ζέρβα για να συμφωνεί ύστερα μαζί του, που προκαλούσε θύματα στους νέους για να γράφουνε στους τοίχους ενάντια στα άλλα κόμματα και στον Παπανδρέου για να τον χειροκροτεί στο τέλος σαν αρχηγό της "εθνικής ενότητας", αυτό που εσκόρπισε το θάνατο οργανώνοντας τον ΕΛΑΣ σαν το λαϊκό στρατό με τον οποίο δήθεν η εργατική τάξη θα έπαιρνε στο τέλος την εξουσία και που σήμερα τον διαλύει μέσα στον εθνικό στρατό των Ελλήνων ιμπεριαλιστών. Αυτό το κόμμα που ως τα χτες οργάνωνε το φιάσκο των εκλογών της ΠΕΕΑ, για να διαλυθεί στο Κάιρο μέσα στην κυβέρνηση της εθνικής ενότητας, και που καλεί σήμερα από το ραδιόφωνο σαν κυβερνητικό κόμμα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας τους εργάτες και το λαό να πειθαρχούν και να 'ναι έτοιμοι σε ολοκληρωτική επιστράτευση να σφαχτούν για τα συμφέροντα του

Στη σελίδα 16

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΣΤΑΣΙΣ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ

"Όργανο της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος Κομμουνιστών—Διεθνιστών Ελλάδας (Έλληνικό Τμήμα 4ης Διεθνούς)"

B' περίοδος. Φύλλο 1	Ιούνιος 1943	Τιμή φύλλου δραχ. 300
----------------------	--------------	-----------------------

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΜΑΣ

"Ένα ομαδικό έγκλημα, ψύχραμα προμελετημένο, έγινε αυτές τις μέρες από τους μιλιταριστές δημίους του Μουσολίνι και του Χίτλερ. Έκατον είκοσι οχτώ πολιτικοί κρατούμενοι στο στρατόπεδο της Λάρινας κι άλλου οδηγήθηκαν μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα. Τυφεκίστηκαν στο Νεζεσό με την πρόφαση των «αντιποίνων» για μιιά πράξη συμμοταξ που ούτε καν διανοήθηκαν να την εκτελέσουν, πράξη που είχε έντελως ξένη προς την πολιτική και τις μέθοδες πάλης του επαναστατικού προλεταριάτου. 'Ανάμεσα σ' αυτούς βρίσκονταν πολλοί κομμουνιστές—διεθ-

στά στρατόπεδα αιχμαλώτων των γερμανο-ταλών φασιστών. Μιά ηρωική ζωή που στεφανώθηκε μ' ένα ηρωικό θάνατο. Τα ασπασμωδικά και τρομοκρατικά μέτρα του άξονικού ιμπεριαλισμού είναι μιιά ακόμη ένδειξη της αδιέξοδης κατάστασής του. Το φρόνιμα της προλεταριακής επανάστασης διαγράφεται τώρα καθαρά στον ορίζοντα της χιτλεροκρατούμενης, της πεινασμένης, της κατασπαργυμένης Εύρωπης. Αυτό είναι ο έμψυχος του Χίτλερ και του Μουσολίνι, ο έμψυχος της εφοβιακής και της παγκόσμιας κεφαλαιοκρατίας. 'Η καταγώδης κατάφραση του "Άξονα στις άφρονες εκστρατευτικές του επιχειρήσεις, ή νικηφόρα επιθετική εξόρμηση του Κόκκινου Στρατού του χερσώνα που πέραςε στο ανατολικό μέτωπο, το οξύμο της πολεμικής ψύχωσης του γερμανο-ιταλού στρατιώτη ή αγανάχτηση για το συνεχιζόμενο πόλεμο που άγχιζει να εκδηλώνεται στις μάζες του γερμανικού και ιταλικού λαού, ή αντιπολεμική και αντικεφαλαιστική δραστηριοποίηση των υποταγμένων στον Άξονα ευρωπαϊκών λαών—ταυμένων στον Άξονα—επιφορμίζονται ότι ή αγριότητα αυτά δείχνουνε καθαρά ότι ή αγριότητα

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΥΠΑΣ

Από σελίδα 15

αγγλοαμερικανοσοβιετικού μπλοκ σε νέα πεδία μαχών. Αυτό το κόμμα που αν κανένας οπαδός του μιλήσει για επανάσταση και για κομμουνισμό, για εργατική τάξη και ταξικό αγώνα, χαρακτηρίζεται σαν "τροτσκιστής" και συκοφαντείται πράχτορας της Γκεσταπό, αυτό είναι ο πιο θανάσιμος, ο πιο φοβερός εχθρός που πρέπει να μισήσει και να εξουδετερώσει η εργατική τάξη.

Κάθε στιγμή που περνά και βρίσκει τη σταλινική πανούκλα να σκορπά το μικρόβιο του εθνικισμού και της "λαϊκής δημοκρατίας" είναι και μια μαχαιριά στα πλευρά της τάξης. Πρέπει να πετάξουμε έξω απ' τις ταξικές γραμμές αυτή την πανούκλα. Αυτό είναι το πιο μεγάλο, το πιο επείγον, το πιο δραματικό καθήκον κάθε επαναστάτη εργάτη. Από την εκτέλεση αυτού του καθήκοντος εξαρτάται η οργάνωση του αγώνα της εργατικής τάξης για τη ζωή της, η μαζική αυτοάμυνα ενάντια στην τρομοκρατία, εξαρτάται η πίστη της στις ίδιες της τις δυνάμεις για τη μετατροπή του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε πόλεμο κοινωνικό και για τη σοσιαλιστική σοβιετική εξουσία της Ελλάδας, τμήμα των Ενωμένων Σοσιαλιστικών Πολιτειών της Ευρώπης.

ΤΕΤΑΡΤΟΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Τη φετινή εργατική πρωτομαγιά την έβαψε κόκκινη το αίμα των τεταρτοδιεθνιστών αγωνιστών της προλεταριακής επανάστασης που ύστερ' από πολύχρονη εγκάθειρξη τους στα στρατόπεδα Ακροναυπλίας, Τρικάλων, Λάρισας και Χαϊδαρίου προτάξανε στην Καισαριανή ηρωικά τα στήθη τους στις κάνες των Γερμανών ιμπεριαλιστών δημίων ζητωκραυγάζοντας για την 4η Διεθνή και τραγουδώντας τον προλεταριακό επαναστατικό ύμνο της Διεθνούς. Οι εκτελέσεις του περσινού Ιούνη στο Νεζερό (όπου το Κόμμα μας χτυπήθηκε στο πρόσωπο του θεμελιωτή του Π. Πουλιόπουλου και των ηγετικών του στελεχών Γ. Ξυπόλητου και Ν. Γιαννακού) και οι τελευταίοι πρωτομαγιάτικοι πυροβολισμοί της Καισαριανής στερήσανε από το κίνημα της 4ης Διεθνούς τα πιο πολλά και τα καλύτερα από τ' αγωνιστικά του στελέχη. Δώσανε όμως στο προλεταριάτο και στο επαναστατικό κίνημά του το φωτισμένο και ηρωικό παράδειγμα πώς ζούνε και πώς πεθαίνουν οι αγωνιστές της σοσιαλιστικής επανάστασης.

1. Χρήστος Σούλας

Γεννήθηκε τον Ιούνη του 1912 στην Τσερκοβίτσα της Ηπείρου. Παιδί ακόμη (15 χρονών) πήρε μέρος στο επαναστατι-

κό κίνημα. Μα η κλειστή προπαγανδιστική εργασία του αρχαιομαρξισμού, δεν μπορούσε να ικανοποιήσει τη νεανική επαναστατική του ορμή και μέσα στα γραφειοκρατικά του πλαίσια ασφυκτιούσε. Γι' αυτό από το 1929 ήρθε σε σύγκρουση με την αρχαιομαρξιστική καιροσκοπία και αποσπάστηκε με την πρώτη εργατική ομάδα που συγκροτήθηκε στην ΚΕΟ. Αγωνίστηκε στις πρώτες γραμμές κάτω από τη σημαία της ΔΑΑ και της Διεθνούς σαν μέλος της ΛΑΚΚΕ, της ΟΚΔΕ, της Ε-ΟΚΔΕ. Δουλεύοντας ο ίδιος σκληρά για να ζήσει σαν ξυλουργός και σαν αρτεργάτης μπήκε επικεφαλής απεργιών και διώχτηκε πολλές φορές. Οι αρτεργάτες του Πειραιά τον εκλέξανε γραμματέα του σωματείου τους. Εκπροσώπησε την ΟΚΔΕ στην Τ.Ε. της Αθήνας και στην Κ.Ε. και σαν υπεύθυνος της "Εργατικής Πρωτοπορίας". Συνελήφθη στα τέλη του 1936 από τη δικτατορία και εκτοπίστηκε στην Ανάφη και ύστερα στην Ακροναυπλία. Στο 1938 δραπετεύσε απ' το νοσοκομείο όπου είχε εγχειριστεί και βοήθησε στην ανασυγκρότηση της ΕΟΚΔΕ. Τρεις μήνες αργότερα συνελήφθη και στάλθηκε στην Ακροναυπλία κι ύστερα στην Πύλο και πάλι στην Ακροναυπλία. Ύστερ' από την επίθεση που οργάνωσε η σταλινική γραφειοκρατία του στρατοπέδου εναντίον των τεταρτοδιεθνιστών μεταφέρθηκε απ' τη διοίκηση στην "Απομόνωση" μαζί με τους άλλους συντρόφους του κι έπειτα στο Μεταγωγών Πειραιά όπου πέρασε σε φριχτές συνθήκες άλλους 3 μήνες πριν μεταφερθεί σ' ένα χωριό της Εύβοιας υπό επιτήρηση. Από κει μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο Τρικάλων, Λάρισας και τέλος του Χαϊδαρίου. Προικισμένος με ώριμο πολιτικό κριτήριο, ο Χρήστος Σούλας στάθηκε μια από τις πιο αγωνιστικές, αφοσιωμένες και ευγενικές φυσιογνωμίες του Κόμματος μας. **Εκτελέστηκε την 1η Μάη 1944.**

2. Γιώργος Κρόκος

Γεννήθηκε στην Ικαρία. Δάσκαλος, κι εργάτης οικοδόμος έπειτα, πήρε από πολύ νωρίς μέρος στο επαναστατικό κίνημα. Στο στρατό προκάλεσε τη δίωξη της милитарιστικής κλίμας για την επαναστατική του δράση. Αρχαιομαρξιστής στο πρώτο του επαναστατικό ξεκίνημα, έκοψε γρήγορα κάθε δεσμό με την αρχαιομαρξιστική γραφειοκρατία και τάχθηκε κάτω απ' τη σημαία της 4ης Διεθνούς, μέλος στην αρχή της ΕΟΚΔΕ κι έπειτα του ΚΔΚΕ. Η 4η Αυγούστου τον έστειλε στη φυλακή και στην εξορία. Από το 1938 πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του στα στρατόπεδα Α-



κροναυπλίας, Τρικάλων, Λάρισας και Χαϊδαρίου. Αφοσιωμένος πάντοτε στο επαναστατικό κίνημα αγωνιστής, **τουφεκίστηκε την πρωτομαγιά του 1944.**

3. Μήτσος Πανταζής

Τσαγκάρης, που πήρε από πολύ νωρίς μέρος στο επαναστατικό κίνημα. Υπήρξε δραστήριο μέλος της ΟΚΔΕ και της ΕΟΚΔΕ. Η 4η Αυγούστου τον έστειλε στην Ανάφη, έπειτα στη Τζια. Από κει μεταφέρθηκε στο Αβέρωφ κι έπειτα στα στρατόπεδα Λάρισας και Χαϊδαρίου. **Εκτελέστηκε με τους άλλους τεταρτοδιεθνιστές την πρωτομαγιά του 1944.**

4. Μίμης Γιαννακουρέας

Τσαγκάρης, που συνδέθηκε από πολλά χρόνια με το επαναστατικό κίνημα σαν μέλος του αρχαιομαρξισμού. Δεν άργησε πολύ να 'ρθει σ' αντίθεση με την αρχαιομαρξιστική γραφειοκρατία και στην Ανάφη (όπου είχε εκτοπιστεί από την τεταρτοαυγουστιανή δικτατορία) προσχώρησε στην τεταρτοδιεθνιστική κολλεκτίβα. Μεταφέρθηκε στη Τζιά κι έπειτα στα στρατόπεδα Λάρισας και Χαϊδαρίου. **Εκτελέστηκε μαζί με τους τεταρτοδιεθνιστές την πρωτομαγιά 1944.**

Από τον "ΔΙΕΘΝΙΣΤΗ"

Όργανο της Κ.Ε. του Κόμματος Κομμουνιστών - Διεθνιστών Ελλάδος (Τμήμα της 4ης Διεθνούς)

Φύλλο 12 - 28 Μάη 1944

Επίσης, μαζί με τους τέσσερεις αυτούς συντρόφους μας εκτελέστηκαν και οι σύντροφοι: Ηρακλής Μήτσος, Β. Τζαματζάς και Γιαν. Κρόκος, για τους οποίους δεν έχουμε βρει άλλα στοιχεία ως τώρα.

Τιμώντας την αθάνατη μνήμη τους, συνεχίζουμε τον αγώνα τους για τις ιδέες της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. (Ε.Δ.)